

Úřední věstník

Evropské unie

C 261

Svazek 49

České vydání

Informace a oznámení

28. října 2006

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Soudní dvůr

SOUDNÍ DVŮR

2006/C 261/01	Věc C-88/03: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. září 2006 – Portugalská republika v. Komise Evropských společenství (Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Rozhodnutí 2003/442/ES — Daňová opatření přijatá regionálním nebo místním územně správním celkem — Snížení sazeb daně z příjmu fyzických a právnických osob s bydlištěm nebo sídlem pro daňové účely na Azorách — Označení opatření za státní podporu — Selektivní povaha — Odůvodnění povahou a systematikou daňové soustavy — Povinnost odůvodnění — Slučitelnost se společným trhem) 1	1
2006/C 261/02	Věc C-180/04: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Genova – Itálie) – Andrea Vassallo v. Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate (Směrnice 1999/70/ES — Ustanovení 1 písm. b) a ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou — Vznik pracovního poměru na dobu neurčitou v případě porušení předpisů upravujících po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou — Možnost výjimky v případě pracovních smluv ve veřejné správě) 1	1
2006/C 261/03	Věc C-193/04: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Fazenda Pública v. Organon Portuguesa – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda (Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Směrnice 69/335/EHS — Převod obchodních podílů společnosti s ručením omezeným) 2	2
2006/C 261/04	Věc C-470/04: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Arnhem – Nizozemsko) – N v. Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo (Volný pohyb osob — Článek 18 ES — Svoboda usazování — Článek 43 ES — Přímé daně — Zdanění fiktivního zisku z podstatných podílových účastí v případě převedení daňového domicilu do jiného členského státu) 2	2

2006/C 261/05	Věc C-484/04: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska (Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 93/104/ES — Úprava pracovní doby — Článek 17 odst. 1 — Odchylka — Články 3 a 5 — Právo na minimální doby denního odpočinku a odpočinku v týdnu) 3	3
2006/C 261/06	Věc C-489/04: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Sigmaringen, Německo) – Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen v. Land Baden-Württemberg (Nařízení (ES) č. 1019/2002 — Článek 2 první pododstavec — Olivový olej a olivový olej z pokrutin — Obchodní normy — Maloobchod — Nabídka konečnému spotřebiteli — Metoda zvaná „bag in the box“) 4	4
2006/C 261/07	Věc C-81/05: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španělsko) – Anacleto Cordero Alonso v. Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (Sociální politika — Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 80/987/EHS — Pozměňující směrnice 2002/74/ES — Odstupné dohodnuté v průběhu smířčího řízení — Platba zajištěná záruční institucí — Platba podřízená přijetí soudního rozhodnutí) 4	4
2006/C 261/08	Věc C-125/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) VW-Audi Forhandlerforeningen, jednající za Vulcan Silkeborg A/S v. Skandinavisk Motor Co. A/S (Hospodářská soutěž — Dohoda o distribuci motorových vozidel — Bloková výjimka — Nařízení (ES) č. 1475/95 — Článek 5 odst. 3 — Výpověď dohody dodavatelem — Vstup nařízení (ES) č. 1400/2002 v platnost — Potřeba reorganizace distribuční sítě — Výpovědní lhůta — Odůvodnění — Důkazní břemeno) 5	5
2006/C 261/09	Věc C-149/05: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – Harold Price v. Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques (Směrnice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Pracovníci — Uznávání odborného vzdělávání a přípravy — Požadavek složit zkoušku způsobilosti bez možnosti volby adaptačního období — Činnost dobrovolných prodejců movitých věcí ve veřejných dražbách) 6	6
2006/C 261/10	Věc C-166/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof, Rakousko) – Rudi Heger GmbH v. Finanzamt Graz-Stadt (Šestá směrnice o DPH — Daňová příslušnost — Článek 9 — Poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti — Převod práv k rybolovu v určitém úseku vodního toku) 6	6
2006/C 261/11	Věc C-287/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Deutsche Post AG v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Marketing Service Magdeburg GmbH 7	7
2006/C 261/12	Věc C-288/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Deutsche Post AG v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH Hannover 7	7
2006/C 261/13	Věc C-289/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. června 2006 – Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem 7	7
2006/C 261/14	Věc C-290/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Marketing Service Magdeburg GmbH v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem 8	8

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 261/15	Věc C-291/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Deutsche Post AG v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: MDG Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH	8
2006/C 261/16	Věc C-292/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Vedat Deniz v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem	9
2006/C 261/17	Věc C-308/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) dne 14. července – The Queen, na žádost The International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union v. Secretary of State for Transport	9
2006/C 261/18	Věc C-309/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná House of Lords (Spojené království) dne 17. července 2006 – Marks & Spencer plc v. Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise	10
2006/C 261/19	Věc C-334/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Chemnitz (Německo) dne 3. srpna 2006 – Matthias Zerche v. Landkreis Mittweida	11
2006/C 261/20	Věc C-335/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Chemnitz (Německo) dne 3. srpna 2006 – Steffen Schubert v. Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis	11
2006/C 261/21	Věc C-336/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Chemnitz (Německo) dne 3. srpna 2006 – Manfred Seuke v. Landkreis Mittweida	11
2006/C 261/22	Věc C-338/06: Žaloba podaná dne 4. srpna 2006 – Komise Evropských společenství v. Španělské království	12
2006/C 261/23	Věc C-344/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. srpna 2006 J. C. Blomem proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 30. května 2006 ve věci T-87/94, J. C. Blom v. Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství	13
2006/C 261/24	Věc C-362/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. září 2006 Markkem Sahlstedtem, Juhem Kankkunenem, Mikkem Tannerem, Toinim Tannerem, Liisou Tanner, Eevou Jokinen, Ailim Oksanenem, Ollim Tannerem, Leenou Tanner, Ailou Puttonen, Ristem Tannerem, Tomem Järvinenem, Runem K. Kurkem, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliito MTK ry a MTK:n säätiö proti usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství vydanému dne 22. června 2006 ve věci T-150/05, Markku Sahlstedt a další v. Komise Evropských společenství	13
2006/C 261/25	Věc C-363/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. září 2006 Comunidad Autónoma de Valencia – Generalidad Valenciana proti usnesení Soudu prvního stupně (druhé senátu) vydanému dne 5. července 2006 ve věci T-357/05, Comunidad Autónoma de Valencia – Generalidad Valenciana v. Komise Evropských společenství	14
2006/C 261/26	Věc C-367/06: Žaloba podaná dne 7. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska	15
2006/C 261/27	Věc C-369/06: Žaloba podaná dne 8. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika	15
2006/C 261/28	Věc C-370/06: Žaloba podaná dne 8. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	15
2006/C 261/29	Věc C-375/06: Žaloba podaná dne 14. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	16

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 261/30	Věc C-376/06: Žaloba podaná dne 14. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	16
2006/C 261/31	Věc C-377/06: Žaloba podaná dne 14. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Finská republika	17
2006/C 261/32	Věc C-378/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'Etat (Belgie) dne 15. září 2006 – Clear Channel Belgium SA v. město Liège	17
2006/C 261/33	Věc C-381/06: Žaloba podaná dne 15. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika	17
2006/C 261/34	Věc C-388/06: Žaloba podaná dne 20. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika	18
2006/C 261/35	Věc C-389/06: Žaloba podaná dne 20. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Belgické království	18
	SŮD PRVNÍHO STUPNĚ	
2006/C 261/36	Přidělení p. Wahla a p. Preka k senátům	19
2006/C 261/37	Věc T-206/06: Žaloba podaná dne 4. srpna 2006 – Total a Elf Aquitaine v. Komise	19
2006/C 261/38	Věc T-207/06: Žaloba podaná dne 4. srpna 2006 – Europig v. OHIM (EUROPIG)	20
2006/C 261/39	Věc T-225/06: Žaloba podaná dne 26. srpna 2006 – Budějovický Budvar v. OHIM – Anheuser-Busch (BUD)	20
2006/C 261/40	Věc T-230/06: Žaloba podaná dne 29. srpna 2006 – REWE-Zentral v. OHIM (Port Louis)	21
2006/C 261/41	Věc T-231/06: Žaloba podaná dne 30. srpna 2006 – Nizozemské království v. Komise	21
2006/C 261/42	Věc T-232/06: Žaloba podaná dne 28. srpna 2006 – Eypopaiki Dynamiki v. Komise	22
2006/C 261/43	Věc T-233/06: Žaloba podaná dne 26. srpna 2006 – Casa Editorial El Tiempo v. OHIM – Instituto Nacional de Meteorología (EL TIEMPO)	23
2006/C 261/44	Věc T-234/06: Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Torresan v. OHIM – Klosterbrauerei Weissenhohe (CANNABIS)	23
2006/C 261/45	Věc T-235/06: Žaloba podaná dne 30. srpna 2006 – Austrian Relief Program v. Komise	24
2006/C 261/46	Věc T-236/06: Žaloba podaná dne 1. září 2006 – Landtag Schleswig-Holstein v. Komise	24
2006/C 261/47	Věc T-241/06: Žaloba podaná dne 7. září 2006 – Reitz a von Gadowski v. OHIM (CMD-CLINIC)	25
2006/C 261/48	Věc T-242/06: Žaloba podaná dne 5. září 2006 – Cabrera Sánchez v. OHIM – Industrias Cárnicas Valle (El charcutero artesano)	25
2006/C 261/49	Věc T-245/06: Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Euro-Information v. OHIM („CYBERGUICHET“)	26
2006/C 261/50	Věc T-246/06: Žaloba podaná dne 8. září 2006 – Redcats v. OHIM – Revert & Cía (REVERIE)	26

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 261/51	Věc T-247/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. září 2006 Carlosem Sanchezem Ferrizem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2006 ve věci F-19/05, Sanchez Ferriz v. Komise	27
2006/C 261/52	Věc T-248/06: Žaloba podaná dne 11. září 2006 – Professional Golfers' Association v. OHIM	27
2006/C 261/53	Věc T-249/06: Žaloba podaná dne 8. září 2006 – Niko Tube and Nyzhniodniproviskyi Tube Rolling Plant v. Rada	28
2006/C 261/54	Věc T-254/06: Žaloba podaná dne 15. září 2006 – Radio Regenbogen Hörfunk in Baden v. OHIM (RadioCom)	28
2006/C 261/55	Věc T-256/06: Žaloba podaná dne 18. září 2006 – Neoperl Servisys v. OHIM (HONEYCOMB)	29
2006/C 261/56	Věc T-211/99: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 – Borrekuil v. Komise	29
2006/C 261/57	Věc T-215/99: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 – Autoservice Fermans Exclusive v. Komise	30
2006/C 261/58	Věc T-239/99: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 – Alofs v. Komise	30
2006/C 261/59	Věc T-249/99: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 – Jongste v. Komise	30
2006/C 261/60	Věc T-265/99: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 – Algemene Service- en Verkoop- maatschappij Arnhemse Poort v. Komise	30
2006/C 261/61	Věc T-13/00: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 – Baltussen a další v. Komise	30
2006/C 261/62	Věc T-15/00: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 – Auto- en Carrosseriebedrijf Ambting a další v. Komise	30
2006/C 261/63	Věc T-361/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. září 2006 – Rakousko v. Komise	31
2006/C 261/64	Věc T-45/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 6. září 2006 – Micronas v. OHIM (3D-Panorama)	31
	Soud pro veřejnou službu Evropské unie	
2006/C 261/65	Kritéria přidělování věcí senátům	32
2006/C 261/66	Určení soudce, který nahradí předsedu Soudu jako soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních	32
2006/C 261/67	Věc F-86/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. září 2006 – De Soeten v. Rada („Důchod — Žádost na odchod do předčasného důchodu bez snížení nároků na důchod — Zamítnutí žádosti“)	32

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 261/68	Věc F-22/06: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 19. září 2006 – Vienne a další v. Parlament („Odmítnutí pomoci podle článku 24 služebního řádu — Převod nároků na důchod získaných v Belgii — Nepřípustnost“) 33	33
2006/C 261/69	Věc F-80/06: Žaloba podaná dne 21. července 2006 – Duyster v. Komise 33	33
2006/C 261/70	Věc F-81/06: Žaloba podaná dne 21. července 2006 – Duyster v. Komise 34	34
2006/C 261/71	Věc F-102/06: Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Haelterman a další v. Komise 35	35
2006/C 261/72	Věc F-103/06: Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Blank a další v. Komise 35	35
2006/C 261/73	Věc F-104/06: Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Arpaillange a další v. Komise 35	35
2006/C 261/74	Věc F-107/06: Žaloba podaná dne 15. září 2006 – Berrisford v. Komise 36	36
2006/C 261/75	Věc F-108/06: Žaloba podaná dne 18. září 2006 – Diomede Basili v. Komise 37	37
II Přípravné akty		
.....		
III Oznámení		
2006/C 261/76	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 249, 14.10.2006 38	38

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. září 2006 – Portugalská republika v. Komise Evropských společenství

(Věc C-88/03) ⁽¹⁾

(Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Rozhodnutí 2003/442/ES — Daňová opatření přijatá regionálním nebo místním územně správním celkem — Snížení sazeb daně z příjmu fyzických a právnických osob s bydlištěm nebo sídlem pro daňové účely na Azorách — Označení opatření za státní podporu — Selektivní povaha — Odůvodnění povahou a systematickou daňové soustavy — Povinnost odůvodnění — Slučitelnost se společným trhem)

(2006/C 261/01)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Fernandes, zmocněnec, J. da Cruz Vilaça a Romão, advogados)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Di Bucci a F. de Sousa Fialho, zmocněnci)

Vedlejší účastníci na podporu žalobkyně: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, zmocněnkyně), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: R. Caudwell, zmocněnkyně, ve spolupráci s D. Andersonem, QC)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise C(2002) 4487 konečné v rozsahu, ve kterém považuje za státní podporu neslučitelnou se společným trhem snížení sazeb daně z příjmu fyzických a právnických osob s bydlištěm nebo sídlem pro daňové účely na Azorách, které vykonávají určité finanční činnosti (třída J, kódy 65, 66 a 67 a třída K, kód 74, statistické nomenklatury hospodářských činností v ES – NACE Rev. 1. 1)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Španělské království ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.5.2003.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Genova – Itálie) – Andrea Vassallo v. Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

(Věc C-180/04) ⁽¹⁾

(Směrnice 1999/70/ES — Ustanovení 1 písm. b) a ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou — Vznik pracovního poměru na dobu neurčitou v případě porušení předpisů upravujících po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou — Možnost výjimky v případě pracovních smluv ve veřejné správě)

(2006/C 261/02)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Genova

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andrea Vassallo

Žalovaná: Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale di Genova – Výklad směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368) – Vznik pracovního poměru na dobu neurčitou v případě porušení předpisů upravujících po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou – Možnost výjimky v případě pracovních smluv ve veřejné správě

Výrok

Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřená dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládána v tom smyslu, že v zásadě nebrání vnitrostátní právní úpravě, která v případě zneužití vyplývajícího z použití po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou zaměstnavatelem ve veřejné správě vylučuje, aby byly tyto smlouvy či poměry změněny na pracovní smlouvy nebo poměry na dobu neurčitou i přesto, že taková změna je stanovena, pokud jde o pracovní smlouvy nebo poměry uzavřené se zaměstnavatelem v soukromém sektoru, jestliže tato právní úprava obsahuje jiné účinné opatření, jehož účelem je zabránit a případně sankcionovat zneužití po sobě jdoucích smluv na dobu určitou zaměstnavatelem ve veřejné správě.

(¹) Úř. věst. C 156, 12. 6. 2004.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Fazenda Pública v. Organon Portuguesa – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

(Věc C-193/04) (¹)

(Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Směrnice 69/335/EHS — Převod obchodních podílů společnosti s ručením omezeným)

(2006/C 261/03)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Fazenda Pública

Žalovaná: Organon Portuguesa – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Supremo Tribunal Administrativo – Výklad čl. 4 odst. 3, 10 písm. c) a čl. 12 odst. 1 písm. e) směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25), ve znění směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985 (Úř. věst. L 156, s. 23) – Slučitelnost poplatků požadovaných za vyhotovení notářského zápisu o převodu obchodních podílů s těmito ustanoveními.

Výrok

Směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů, ve znění směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že za vyhotovení notářského zápisu osvědčujícího převod obchodního podílu, který není spojený se zvýšením základního kapitálu, se vybírají poplatky stanovené paušálně nebo v závislosti na hodnotě převáděných podílů.

(¹) Úř. věst. C 156, 12.6.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Arnhem – Nizozemsko) – N v. Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo

(Věc C-470/04) (¹)

(Volný pohyb osob — Článek 18 ES — Svoboda usazování — Článek 43 ES — Přímé daně — Zdanění fiktivního zisku z podstatných podílových účastí v případě převezení daňového domicilu do jiného členského státu)

(2006/C 261/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Arnhem

Účastníci původního řízení

Žalobce: N

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Gerechtshof te Arnhem – Výklad článků 18 ES a 43 ES – Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Daňové zatížení vyplývající z převedení daňového domicilu do jiného členského státu – Daň z příjmu zakládající se na fiktivním zisku vyplývajícím z prodeje podstatné podílové účasti, představované obchodními podíly nebo akciemi společnosti – Poskytnutí záruky pro odklad platby

Výrok

- 1) Článku 43 ES se může dovolávat takový příslušník Společenství, jako je žalobce v původním řízení, který bydlí po převedení svého bydliště v jednom z členských států a který vlastní všechny obchodní podíly nebo akcie společností usazených v jiném členském státě.
- 2) Článek 43 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát zavedl takový režim zdanění zisku v případě převedení bydliště daňového poplatníka z území tohoto členského státu, jako ve věci v původním řízení, který podmiňuje přiznání odkladu platby této daně poskytnutím záruk a který nezohledňuje plně ztráty, které mohou nastat po převedení bydliště dotyčného a které nebyly zohledněny členským státem přijetí.
- 3) Překážka vyplývající z poskytnutí záruky vyžadované v rozporu s právem Společenství nemůže být odstraněna se zpětným účinkem pouhým uvolněním této záruky. Forma aktu, na jehož základě byla záruka uvolněna, nemá na toto posouzení žádný vliv. Pokud členský stát stanoví platbu úroků z prodlení při příležitosti vrácení záruky požadované v rozporu s vnitrostátním právem, tyto úroky jsou rovněž dlužné v případě porušení práva Společenství. Krom toho předkládajícímu soudu přísluší posoudit, v souladu s obecnými pokyny poskytnutými Soudním dvorem a při dodržení zásad rovnocennosti a efektivity, existenci odpovědnosti dotyčného členského státu z důvodu škody způsobené povinností poskytnout takovou záruku.

(¹) Úř. věst. C 31, 5. 2. 2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-484/04) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 93/104/ES — Úprava pracovní doby — Článek 17 odst. 1 — Odchylka — Články 3 a 5 — Právo na minimální doby denního odpočinku a odpočinku v týdnu)

(2006/C 261/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a N. Yerrell, zmocněnci)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: M. Bethell a E. O'Neill, zmocněnci, K. Smith, barrister)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 307, s. 18; Zvl. vyd. 05/02, s. 197) – Dosah odchylky – Použití ustanovení týkajících se dob odpočinku

Výrok

- 1) Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že na pracovníky, jejichž pracovní doba se částečně neměří nebo není předem určena nebo si ji může určit pracovník sám, použilo odchylku stanovenou v čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/34/ES ze dne 22. června 2000, a tím, že nepřijalo opatření nezbytná k provedení práv pracovníků na doby denního odpočinku a odpočinku v týdnu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 17 odst. 1, 3 a 5 této směrnice.
- 2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 31, 5.2.2005.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Sigmaringen, Německo) – Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen v. Land Baden-Württemberg

(Věc C-489/04) ⁽¹⁾

(Nařízení (ES) č. 1019/2002 — Článek 2 první pododstavec — Olivový olej a olivový olej z pokrutin — Obchodní normy — Maloobchod — Nabídka konečnému spotřebiteli — Metoda zvaná „bag in the box“)

(2006/C 261/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen

Žalovaný: Land Baden-Württemberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Verwaltungsgericht Sigmaringen – Výklad čl. 2 věty první nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ze dne 13. června 2002 o obchodních normách pro olivový olej (Úř. věst. L 155, s. 27; Zvl. vyd. 03/36, s. 44) – Nabídka olivových olejů a olivových olejů z pokrutin konečnému spotřebiteli v balení o maximálním obsahu pět litrů – Možnost prodávat olivový olej balený v pětilitrovém „Bag in Box“, který si spotřebitel odlije po částech v obchodě

Výrok

- 1) Nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ze dne 13. června 2002 o obchodních normách pro olivový olej, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1176/2003 ze dne 1. července 2003, a zejména jeho čl. 2 první pododstavec musí být vykládány v tom smyslu, že olivové oleje a olivové oleje z pokrutin mohou být nabízeny konečnému spotřebiteli pouze balené podle požadavků tohoto ustanovení.
- 2) Článek 2 první pododstavec nařízení č. 1019/2002, ve znění nařízení (ES) č. 1176/2003, musí být vykládán v tom smyslu, že zakazuje takový způsob obchodování, jako je ten, který používá žalobce v původním řízení, který nesplňuje podmínky stanovené tímto ustanovením.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45, 19.2.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španělsko) – Anacleto Cordero Alonso v. Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Věc C-81/05) ⁽¹⁾

(Sociální politika — Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 80/987/EHS — Pozměňující směrnice 2002/74/ES — Odstupné dohodnuté v průběhu smířčího řízení — Platba zajištěná záruční institucí — Platba podřízená přijetí soudního rozhodnutí)

(2006/C 261/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Anacleto Cordero Alonso

Žalovaná: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Výklad směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217), pozměněné směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES ze dne 23. září 2002 (Úř. věst. L 270, s. 10; Zvl. vyd. 05/04) – Články 1 a 3 – Použití práva Společenství – Přednost – Ochrana zaměstnanců již uznaná vnitrostátním právem – Směrnice, u níž dosud neuplynula lhůta k jejímu provedení – Výklad Soudního dvora odlišný od výkladu španělského ústavního soudu – Rovné zacházení

Výrok

- 1) Pokud členský stát přiznal ve svém vnitrostátním právu před vstupem v platnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 80/987/EHS, zaměstnancům právo na ochranu prostřednictvím záruční instituce v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, pokud jde o odstupné za skončení pracovní smlouvy, uplatnění těchto právních předpisů v případě, že k platební neschopnosti zaměstnavatele došlo po vstupu v platnost této směrnice, spadá do působnosti směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, ve znění směrnice 2002/74.

- 2) V rámci působnosti směrnice 80/987, ve znění směrnice 2002/74 obecná zásada rovnosti, tak jak je uznána právním řádem Společenství, vyžaduje, aby v případě, že podle takové vnitrostátní právní úpravy, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, nese odpovědnost za výplatu zákonného odstupného za skončení pracovní smlouvy, přiznaného rozsudkem, v případě platební neschopnosti zaměstnavatele záruční instituce, s odstupným stejné povahy, přiznaným v dohodě mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem uzavřené před soudem a jím schválené, bylo zacházeno stejným způsobem.
- 3) Vnitrostátní soud musí ponechat nepoužitou vnitrostátní právní úpravu, která za porušení zásady rovnosti, tak jak je uznána v právním řádu Společenství, vylučuje, aby příslušná záruční instituce nesla odpovědnost za výplatu odstupného za skončení pracovní smlouvy, přiznaného v dohodě mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem uzavřené před soudem a jím schválené.

(¹) Úř. věst. C 93, 16. 4. 2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) VW-Audi Forhandlerforeningen, jednající za Vulcan Silkeborg A/S v. Skandinavisk Motor Co. A/S

(Věc C-125/05) (¹)

(Hospodářská soutěž — Dohoda o distribuci motorových vozidel — Bloková výjimka — Nařízení (ES) č. 1475/95 — Článek 5 odst. 3 — Výpověď dohody dodavatelem — Vstup nařízení (ES) č. 1400/2002 v platnost — Potřeba reorganizace distribuční sítě — Výpovědní lhůta — Odůvodnění — Důkazní břemeno)

(2006/C 261/08)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VW-Audi Forhandlerforeningen, jednající za Vulcan Silkeborg A/S

Žalovaná: Skandinavisk Motor Co. A/S

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Østre Landsret – Výklad čl. 5 odst. 3 nařízení Komise č. 1475/95 ze dne 28.

června 1995 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o distribuci a servisu motorových vozidel (Úř. věst. L 145, s. 25) – Výpověď smlouvy dodavatelem v případě potřeby reorganizace celé distribuční sítě nebo její podstatné části – Povinnost uvést odůvodnění a rozsah takové povinnosti.

Výrok

Článek 5 odst. 3 první pododstavec první odrážka nařízení Komise (ES) č. 1475/95 ze dne 28. června 1995 o použití čl. [81] odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o distribuci a servisu motorových vozidel, musí být vykládán v tom smyslu, že:

- existence „potřeby reorganizace celé sítě nebo její podstatné části“ předpokládá významnou změnu, jak z věcného, tak ze zeměpisného hlediska, distribučních struktur dotčeného dodavatele, která musí být přijatelně odůvodněna hospodářskou účinností na základě vnějších nebo vnitřních objektivních okolností podniku dodavatele, které mohou s ohledem na prostředí hospodářské soutěže, v němž se nachází uvedený dodavatel, v případě neexistence rychlé reorganizace distribuční sítě posledně jmenovaného narušit účinnost stávajících struktur uvedené sítě. Případné nepřiznivé hospodářské důsledky, které by dodavatel mohl utrpět, pokud by vypověděl dohodu o distribuci s výpovědní lhůtou dva roky, jsou v tomto ohledu relevantní. Vnitrostátním soudům a rozhodčím orgánům náleží posoudit v závislosti na souhrnu konkrétních okolností sporu, který jim byl předložen, zda jsou uvedené podmínky splněny;
- pokud je legalita výpovědi s výpovědní lhůtou jeden rok napadena distributorem před vnitrostátními soudy nebo rozhodčími orgány, dodavateli náleží prokázat, že podmínky uvedeného ustanovení pro uplatnění práva výpovědi s výpovědní lhůtou jeden rok jsou splněny. Otázka způsobu, jakým má být takový důkaz poskytnut, spadá do působnosti vnitrostátního práva;
- neukládá dodavateli, který vypovídá dohodu o distribuci podle uvedeného ustanovení, ani formálně odůvodnit rozhodnutí o výpovědi, ani před výpovědí stanovit plán reorganizace;
- vstup nařízení (ES) č. 1400/2002 Komise ze dne 31. července 2002 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel v platnost sám o sobě nevyvolal potřebu reorganizace distribuční sítě dodavatele ve smyslu čl. 5 odst. 3 prvního pododstavce první odrážky nařízení č. 1475/95. Nicméně tento vstup v platnost mohl, v závislosti na konkrétní organizaci distribuční sítě jednotlivých dodavatelů, vyvolat potřebu změn takového významu, že byly opravdovou reorganizací uvedené sítě ve smyslu uvedeného ustanovení. Vnitrostátním soudům a rozhodčím orgánům náleží posoudit, v závislosti na souhrnu konkrétních okolností sporu, který jim byl předložen, zda jde o takový případ.

(¹) Úř. věst. C 143, 11.6.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – Harold Price v. Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques

(Věc C-149/05) ⁽¹⁾

(Směrnice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Pracovníci — Uznávání odborného vzdělávání a přípravy — Požadavek složit zkoušku způsobilosti bez možnosti volby adaptačního období — Činnost dobrovolných prodejců movitých věcí ve veřejných dražbách)

(2006/C 261/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris – Francie

Účastníci původního řízení

Žalobce: Harold Price

Žalovaná: Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour d'appel de Paris – Výklad článku 4 směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS (Úř. věst. 209, s. 25; Zvl. vyd. 05/02, s. 47) – Činnost ředitele dobrovolných prodejců movitých věcí ve veřejných dražbách – Požadavek složení zkoušky způsobilosti bez možnosti volby adaptačního období

Výrok

1) Směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, se nepoužije na žadatele s takovými kvalifikacemi, jaké uvádí žalobce v původním řízení, který si přeje vykonávat povolání ředitele dobrovolných prodejců movitých věcí ve veřejných dražbách ve Francii.

Naproti tomu směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy, ve znění směrnice 2001/19, a konkrétně její čl. 3 první pododstavec písm. b) se může na takového žadatele použít, pokud povolání ředitele dobrovolných prodejců movitých věcí ve veřejných dražbách v členském státě, v němž uvedený žadatel získal kvalifikace, které uvádí, není regulovaným povoláním ve smyslu čl. 1 písm. c) této směrnice. Předkládajícímu soudu by případně příslušelo ověřit, zda tomu tak je.

2) Povolání, k němuž je přístup podmíněn držením diplomu v oboru práva prokazujícího ukončení nejméně dvouletého studia, je povoláním, u něž lze vycházet z toho, že jeho výkon vyžaduje přesnou znalost vnitrostátního práva ve smyslu čl. 4 odst. 1 třetího pododstavce směrnice 89/48, ve znění směrnice 2001/19.

Pro použití tohoto ustanovení není nezbytné, aby dotčená činnost předpokládala poskytování právních rad nebo právní pomoci týkajících se celého vnitrostátního práva; postačí, že se týká specializované oblasti a je základním a nezbytným předpokladem uvedené činnosti. V tomto kontextu je nezbytné vycházet zejména z běžné praxe dotčeného povolání.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 132, 28. 5. 2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof, Rakousko) – Rudi Heger GmbH v. Finanzamt Graz-Stadt

(Věc C-166/05) ⁽¹⁾

(Šestá směrnice o DPH — Daňová příslušnost — Článek 9 — Poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti — Převod práv k rybolovu v určitém úseku vodního toku)

(2006/C 261/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rudi Heger GmbH

Žalovaný: Finanzamt Graz-Stadt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Verwaltungsgerichtshof – Výklad čl. 9 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Určení místa daňové příslušnosti – Pojem poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti – Převod práv k rybolovu v určitém úseku řeky za potroplnění

Výrok

Převod práva chytat ryby formou převodu povolení k chytání ryb za protiplnění představuje poskytování služeb vztahujících se k nemovitostem ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně.

(¹) Úř. věst. C 143, 11.6.2005.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Deutsche Post AG v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Marketing Service Magdeburg GmbH

(Věc C-287/06)

(2006/C 261/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln (Německo)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Post AG

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice řízení: Marketing Service Magdeburg GmbH

Předběžná otázka

Má být čl. 47 odst. 2 ve spojení s článkem 95 Smlouvy o ES ve spojení s čl. 12 pátou odrážkou ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 97/67/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002 (¹) vykládán v tom smyslu, že v případě, že poskytovatel všeobecných služeb uplatňuje zvláštní sazby pro své obchodní zákazníky, kteří odevzdávají předtříděné poštovní zásilky do poštovní sítě v poštovních centrech, je povinen uplatňovat tyto zvláštní sazby také vůči podnikům, které poštovní zásilky vybírají u odesílatele a odevzdávají je do poštovní sítě předem tříděné ve stejném přístupovém místě a za stejných podmínek jako obchodní zákazníci, aniž by to poskytovatel všeobecné služby mohl s ohledem na svou povinnost odmítnout?

(¹) Úř. věst. L 176, s. 21; Zvl. vyd. 06/04, s. 316.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Deutsche Post AG v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH Hannover

(Věc C-288/06)

(2006/C 261/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln (Německo)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Post AG

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice řízení: Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH Hannover

Předběžná otázka

Má být čl. 47 odst. 2 ve spojení s článkem 95 Smlouvy o ES ve spojení s čl. 12 pátou odrážkou ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 97/67/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES (¹) ze dne 10. června 2002 vykládán v tom smyslu, že v případě, že poskytovatel všeobecných služeb uplatňuje zvláštní sazby pro své obchodní zákazníky, kteří odevzdávají předtříděné poštovní zásilky do poštovní sítě v poštovních centrech, je povinen uplatňovat tyto zvláštní sazby také vůči podnikům, které poštovní zásilky vybírají u odesílatele a odevzdávají je do poštovní sítě předem tříděné ve stejném přístupovém místě a za stejných podmínek jako obchodní zákazníci, aniž by to poskytovatel všeobecné služby mohl s ohledem na svou povinnost odmítnout?

(¹) Úř. věst. L 176, s. 21; Zvl. vyd. 06/04, s. 316.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. června 2006 – Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem

(Věc C-289/06)

(2006/C 261/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem

Předběžná otázka

Má být čl. 47 odst. 2 ve spojení s článkem 95 Smlouvy o ES ve spojení s čl. 12 pátou odrážkou ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 97/67/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ⁽¹⁾ ze dne 10. června 2002 vykládán v tom smyslu, že v případě, že poskytovatel všeobecných služeb uplatňuje zvláštní sazby pro své obchodní zákazníky, kteří odevzdávají předtříděné poštovní zásilky do poštovní sítě v poštovních centrech, je povinen uplatňovat tyto zvláštní sazby také vůči podnikům, které poštovní zásilky vybírají u odesílatele a odevzdávají je do poštovní sítě předem tříděné ve stejném přístupovém místě a za stejných podmínek jako obchodní zákazníci, aniž by to poskytovatel všeobecné služby mohl s ohledem na svou povinnost odmítnout?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, s. 21; Zvl. vyd. 06/04, s. 316.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Marketing Service Magdeburg GmbH v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem

(Věc C-290/06)

(2006/C 261/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Marketing Service Magdeburg GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem

Předběžná otázka

Má být čl. 47 odst. 2 ve spojení s článkem 95 Smlouvy o ES ve spojení s čl. 12 pátou odrážkou ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 97/67/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v případě, že poskytovatel všeobecných služeb uplatňuje zvláštní sazby pro své obchodní zákazníky, kteří odevzdávají předtříděné poštovní zásilky do poštovní sítě v poštovních centrech, je povinen uplatňovat tyto zvláštní sazby také vůči podnikům, které poštovní zásilky vybírají u odesílatele a odevzdávají je do poštovní sítě předem tříděné ve stejném přístupovém místě a za stejných podmínek jako obchodní zákazníci, aniž by to poskytovatel všeobecné služby mohl s ohledem na svou povinnost odmítnout?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, s. 21; Zvl. vyd. 06/04, s. 316.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Deutsche Post AG v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: MDG Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH

(Věc C-291/06)

(2006/C 261/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Post AG

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice řízení: MDG Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH

Předběžná otázka

Má být čl. 47 odst. 2 ve spojení s článkem 95 Smlouvy o ES ve spojení s čl. 12 pátou odrážkou ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 97/67/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v případě, že poskytovatel všeobecných služeb uplatňuje zvláštní sazby pro své obchodní zákazníky, kteří

odevzdávají předtříděné poštovní zásilky do poštovní sítě v poštovních centrech, je povinen uplatňovat tyto zvláštní sazby také vůči podnikům, které poštovní zásilky vybírají u odesílatele a odevzdávají je do poštovní sítě předem tříděné ve stejném přístupovém místě a za stejných podmínek jako obchodní zákazníci, aniž by to poskytovatel všeobecné služby mohl s ohledem na svou povinnost odmítnout?

(¹) Úř. věst. L 176, s. 21; Zvl. vyd. 06/04, s. 316.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 3. července 2006 – Vedat Deniz v. Spolková republika Německo, vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem

(Věc C-292/06)

(2006/C 261/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vedat Deniz

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice řízení: Deutsche Post AG, zastoupená představenstvem

Předběžná otázka

Má být čl. 47 odst. 2 ve spojení s článkem 95 Smlouvy o ES ve spojení s čl. 12 pátou odrážkou ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 97/67/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002 (¹) vykládán v tom smyslu, že v případě, že poskytovatel všeobecných služeb uplatňuje zvláštní sazby pro své obchodní zákazníky, kteří odevzdávají předtříděné poštovní zásilky do poštovní sítě v poštovních centrech, je povinen uplatňovat tyto zvláštní sazby také vůči podnikům, které poštovní zásilky vybírají u odesílatele a odevzdávají je do poštovní sítě předem tříděné ve stejném přístupovém místě a za stejných podmínek jako obchodní zákazníci, aniž by to poskytovatel všeobecné služby mohl s ohledem na svou povinnost odmítnout?

(¹) Úř. věst. L 176, s. 21; Zvl. vyd. 06/04, s. 316.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) dne 14. července – The Queen, na žádost The International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union v. Secretary of State for Transport

(Věc C-308/06)

(2006/C 261/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobci: The International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union

Žalovaný: Secretary of State for Transport

Předběžné otázky

1. Je čl. 5 odst. 2 směrnice 2005/35/ES (¹) neplatný ve vztahu k průlivům používaným pro mezinárodní plavbu, výlučné hospodářské zóně nebo rovnocenné zóně členského státu a volnému moři v rozsahu, ve kterém omezuje výjimky stanovené v příloze I pravidle 11 písm. b) úmluvy MARPOL 73/78 a v příloze II pravidle 6 písm. b) úmluvy MARPOL 73/78, pokud jde o majitele, velitele a posádku?
2. Ve vztahu k pobřežnímu moři členského státu:
 - a) je článek 4 směrnice neplatný v rozsahu, ve kterém vyžaduje, aby členské státy uplatňovaly hrubou nedbalost jako kritérium odpovědnosti za vypuštění znečišťujících látek, nebo
 - b) je čl. 5 odst. 1 směrnice neplatný v rozsahu, ve kterém vylučuje uplatnění výjimek stanovených v příloze I pravidle 11 písm. b) úmluvy MARPOL 73/78 a v příloze II pravidle 6 písm. b) úmluvy MARPOL 73/78?

3. Je článek 4 směrnice, který vyžaduje, aby členské státy přijaly vnitrostátní předpisy zahrnující hrubou nedbalost jako normu odpovědnosti a sankcionující vypouštění znečišťujících látek v pobřežním moři, v rozporu s právem pokojného proplutí uznávaným Úmluvou OSN o mořském právu a, pokud ano, je článek 4 v tomto rozsahu neplatný?
4. Je použití pojmu „hrubá nedbalost“ v článku 4 směrnice v rozporu se zásadou právní jistoty a, pokud ano, je článek 4 v tomto rozsahu neplatný?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání (Úř. věst. L 255, s. 11).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná House of Lords (Spojené království) dne 17. července 2006 – Marks & Spencer plc v. Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

(Věc C-309/06)

(2006/C 261/18)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

House of Lords

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marks & Spencer plc.

Žalovaný: Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

Předběžné otázky

1. Pokud členský stát podle čl. 28 odst. 2 písm. a) šesté směrnice o DPH (¹) (před i po její změně provedené směrnicí 92/77 v roce 1992) zachoval ve svých vnitrostátních předpisech o DPH osvobození od daně s vrácením daně odvedené na vstupu pro určitá konkrétní plnění, má subjekt poskytující taková plnění právo na úplné osvobození od daně na základě přímo použitelného právního předpisu Společenství?
2. Pokud je odpověď na první otázku záporná, pokud členský stát podle čl. 28 odst. 2 písm. a) šesté směrnice o DPH (před i po její změně provedené směrnicí 92/77 v roce 1992) zachoval ve svých vnitrostátních předpisech o DPH osvobození od daně s vrácením daně odvedené na vstupu pro určitá konkrétní plnění, avšak na základě chybného výkladu

jeho vnitrostátních právních předpisů byly určité dodávky podléhající osvobození od daně s vrácením daně odvedené na vstupu zdaněny základní sazbou, má subjekt poskytující taková plnění s ohledem na obecné zásady práva Společenství, včetně daňové neutrality, právo na vrácení nesprávně odvedených částek v souvislosti s takovými plněními?

3. Pokud je odpověď na první nebo druhou otázku kladná, použijí se zásady rovného zacházení a daňové neutrality vyplývající z práva Společenství v tom směru, že uvedené zásady by byly porušeny, pokud by dotčenému subjektu nebyla vrácena celá nesprávně vyměřená částka v souvislosti s plněními jím poskytnutými v případě, kdy:

i) by takový subjekt získal bezdůvodné obohacení v případě, že by mu byla vrácena celá částka;

ii) vnitrostátní právní předpisy stanoví, že přeplatek daně nemůže být vrácen, pokud by takové vrácení vedlo k bezdůvodnému obohacení dotčeného subjektu; avšak

iii) vnitrostátní právní předpisy neobsahují žádné ustanovení obdobné ustanovení uvedenému v bodu ii), pokud jde o nároky uplatňované subjektem s nárokem na vrácení daně [„repayment trader“] – (subjekt s nárokem na vrácení daně je osoba povinná k dani, která během stanoveného účetního období neodvede příslušným vnitrostátním orgánům žádnou platbu DPH a naopak obdrží platbu od takových orgánů z důvodu, že během takového období částka DPH, kterou je oprávněna odečíst, převyšuje částku DPH splatnou ve vztahu k jí poskytnutým plněním).

4. Má na odpověď na třetí otázku vliv skutečnost, zda existují nebo neexistují důkazy o tom, že rozdílné zacházení mezi subjekty, které uplatňují nárok na vrácení přeplatku na dani odvedené na výstupu, a subjekty, které uplatňují nárok na dodatečné částky na základě odpočtu daně odvedené na vstupu (vyplývající z přiznání vyšší částky daně na vstupu), způsobilo nebo nezpůsobilo jakoukoli finanční ztrátu či újmu prvně jmenovaným subjektům, a pokud ano, jaký?

5. Pokud se v situaci popsané ve třetí otázce uplatní zásady rovného zacházení a daňové neutrality vyplývající z práva Společenství a pokud by takové zásady byly jinak porušeny, vyžaduje nebo připouští právo Společenství, aby soud odstranil rozdíl v zacházení tím, že uzná nárok subjektu na vrácení přeplatku na dani takovým způsobem, že mu vznikne bezdůvodné obohacení, nebo vyžaduje či připouští právo Společenství jiné opatření soudu (a pokud ano, jaké)?

(¹) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Chemnitz (Německo) dne 3. srpna 2006 – Matthias Zerche v. Landkreis Mittweida

(Věc C-334/06)

(2006/C 261/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Chemnitz.

Účastníci původního řízení

Žalobce: Matthias Zerche.

Žalovaný: Landkreis Mittweida.

Předběžná otázka

Musí být čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 2 a odst. 4 směrnice 91/439/EHS ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že členský stát je na svém území oprávněn odmítnout uznat oprávnění řídit na základě řidičského průkazu vydaného v jiném členském státě, pokud bylo předtím řidičské oprávnění držiteli zahraničního řidičského průkazu EU v tuzemsku odňato nebo jinak zrušeno, jestliže lhůta pro dobu, ve které je zakázáno opětovné udělení řidičského oprávnění v tuzemsku, nařízená v souvislosti s tímto opatřením uplynula před vydáním řidičského průkazu v jiném členském státě, a pokud je nutno vzhledem k objektivním indiciím (neexistence bydliště v členském státě, který řidičský průkaz vydal a neúspěšná žádost o opětovné vydání řidičského oprávnění v tuzemsku) vycházet z toho, že získáním zahraničního řidičského oprávnění EU měly být pouze obejity přísné hmotněprávní požadavky tuzemského řízení o opětovném vydání řidičského oprávnění, zejména lékařsko-psychologické posouzení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 237, s.1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Chemnitz (Německo) dne 3. srpna 2006 – Steffen Schubert v. Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

(Věc C-335/06)

(2006/C 261/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Chemnitz

Účastníci původního řízení

Žalobce: Steffen Schubert

Žalovaný: Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

Předběžné otázky

1) Je členský stát oprávněn v souladu s čl. 1 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 a odst. 4 směrnice 91/439/EHS ⁽¹⁾ požadovat po držiteli řidičského průkazu vydaného v jiném členském státě, aby tento požádal u tuzemského orgánu o uznání práva užívat toto řidičské oprávnění v tuzemsku, bylo-li držiteli zahraničního řidičského průkazu EU předtím v tuzemsku řidičské oprávnění odňato nebo jinak zrušeno?

Pokud ne:

2) Musí být čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 2 a odst. 4 směrnice 91/439/EHS vykládán v tom smyslu, že členský stát je na svém území oprávněn odmítnout uznat oprávnění řídit na základě řidičského průkazu vydaného v jiném členském státě, pokud bylo předtím řidičské oprávnění držiteli zahraničního řidičského průkazu EU v tuzemsku odňato nebo jinak zrušeno, jestliže lhůta pro dobu, ve které je zakázáno opětovné udělení řidičského oprávnění v tuzemsku, nařízená v souvislosti s tímto opatřením, uplynula před vydáním řidičského průkazu v jiném členském státě, a pokud je nutno vzhledem k objektivním indiciím (neexistence bydliště v členském státě, který řidičský průkaz vydal, a neúspěšná žádost o opětovné vydání řidičského oprávnění v tuzemsku) vycházet z toho, že získáním zahraničního řidičského oprávnění EU měly být pouze obejity přísné hmotněprávní požadavky tuzemského řízení o opětovném vydání řidičského oprávnění, zejména lékařsko-psychologické posouzení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Chemnitz (Německo) dne 3. srpna 2006 – Manfred Seuke v. Landkreis Mittweida

(Věc C-336/06)

(2006/C 261/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Chemnitz

Účastníci původního řízení

Žalobce: Manfred Seuke

Žalovaný: Landkreis Mittweida

Předběžné otázky

1. Je členský stát oprávněn v souladu s čl. 1 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 a odst. 4 směrnice 91/439/EHS⁽¹⁾ požadovat po držiteli řidičského průkazu vydaného v jiném členském státě, aby tento požádal u tuzemského orgánu o uznání práva užívat toto řidičské oprávnění v tuzemsku, bylo-li držiteli zahraničního řidičského průkazu EU předtím v tuzemsku řidičské oprávnění odňato nebo jinak zrušeno?

Pokud ne:

2. Musí být čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 2 a odst. 4 směrnice 91/439/EHS vykládán v tom smyslu, že členský stát je na svém území oprávněn odmítnout uznat oprávnění řídit na základě řidičského průkazu vydaného v jiném členském státě, pokud bylo předtím řidičské oprávnění držiteli zahraničního řidičského průkazu EU v tuzemsku odňato nebo jinak zrušeno, jestliže lhůta pro dobu, ve které je zakázáno opětovné udělení řidičského oprávnění v tuzemsku, nařízená v souvislosti s tímto opatřením uplynula před vydáním řidičského průkazu v jiném členském státě, a pokud je nutno vzhledem k objektivním indiciím (neexistence bydliště v členském státě, který řidičský průkaz vydal, a neúspěšná žádost o opětovné vydání řidičského oprávnění v tuzemsku) vycházet z toho, že získáním zahraničního řidičského oprávnění EU měly být pouze obejity přísné hmotněprávní požadavky tuzemského řízení o opětovném vydání řidičského oprávnění, zejména lékařsko-psychologické posouzení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 237, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2006 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-338/06)

(2006/C 261/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Braun a R. Vidal Puig, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království tím, že správně neprovedlo směrnici Rady 77/91/EHS⁽¹⁾ ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice a zejména z:

1. článku 42 ve spojení s čl. 29 odst. 1 a 4 tím, že umožnilo, aby valná hromada schválila emisi nových akcií při vyloučení přednostního upisovacího práva za cenu nižší, než je jejich přiměřená hodnota;
2. článku 29 odst. 1 tím, že přiznalo přednostní upisovací právo v případě navyšování základního kapitálu peněžitými vklady nejen akcionářům, ale i majitelům dluhopisů převoditelných na akcie;
3. článku 29 odst. 6 ve spojení s čl. 29 odst. 1 tím, že přiznalo přednostní upisovací právo na dluhopisy převoditelné na akcie nejen akcionářům, ale i majitelům dluhopisů převoditelných na akcie vydaných při předchozích emisích;
4. článku 29 odst. 6 ve spojení s čl. 29 odst. 4 tím, že nestanovilo, že valná hromada může rozhodnout o vyloučení přednostního upisovacího práva na dluhopisy převoditelné na akcie.

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že články 158, 159 a 293 Real Decreto Legislativo 1564/1989 ze dne 22. prosince 1989, kterým se schvaluje úplné znění zákona o akciových společnostech (dále jen „zákon o akciových společnostech“) nesprávně provádí směrnici 77/91/EHS z těchto důvodů:

1. článek 159 odst. 1 písm. c) druhý pododstavec zákona o akciových společnostech je v rozporu s článkem 42 ve spojení s čl. 29 odst. 1 a 4 směrnice 77/91/EHS, protože umožňuje, aby valná hromada schválila emisi nových akcií při vyloučení přednostního upisovacího práva za cenu nižší, než je jejich tržní hodnota;
2. článek 158 odst. 1 zákona o akciových společnostech je v rozporu s čl. 29 odst. 1 směrnice 77/91/EHS, protože přiznává přednostní upisovací právo v případě navyšování základního kapitálu peněžitými vklady nejen akcionářům, ale i majitelům dluhopisů převoditelných na akcie;
3. článek 158 odst. 1 zákona o akciových společnostech je v rozporu s čl. 29 odst. 6 ve spojení s čl. 29 odst. 1 směrnice 77/91/EHS, protože přiznává přednostní upisovací právo na dluhopisy převoditelné na akcie nejen akcionářům, ale i majitelům dluhopisů převoditelných na akcie vydaných při předchozích emisích;

4. článek 293 odst. 2 zákona o akciových společnostech je v rozporu s čl. 29 odst. 6 ve spojení s čl. 29 odst. 4 směrnice 77/91/EHS, protože nestanoví, že valná hromada může rozhodnout o vyloučení přednostního upisovacího práva na dluhopisy převoditelné na akcie.

(¹) Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 1.; Zvl. vyd. 17/001, s. 44

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. srpna 2006 J. C. Blomem proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 30. května 2006 ve věci T-87/94, J. C. Blom v. Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

(Věc C-344/06 P)

(2006/C 261/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: J. C. Blom (zástupci: E. Pijnacker Hordijk a S. C. H. Molin, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. května 2006 ve věci T-87/94, ve znění opraveném usnesením Soudu prvního stupně ze dne 30. května 2006 (T-87/94 REC) a vyhovět žádosti navrhovatele nebo podpůrně vrátit věc k rozhodnutí Soudu prvního stupně;
- uložit Radě a Komisi náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: Soud porušil povinnost odůvodnění, která mu přísluší, tím, že ve svém rozsudku nezohlednil podstatné části tvrzení, která navrhovatel přednesl v prvním stupni.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Soud neprávem nezohlednil, že orgány výslovně a bezpodmínečně uznaly odpovědnost Společenství vůči producentům v jeho postavení. Navíc Soud neprávem rozhodl, že navrhovatel nemůže vyvozovat žádná práva ze stanoviska orgánů, mimosoudního a v soudním řízení, již proto, že neobdržel nabídku podle nařízení č. 2187/93 (¹).

Napadený rozsudek musí být zrušen, protože Soud výrazně porušil legitimní očekávání vyvolané orgány u producentů SLOM 1983. Protože není nutné další objasnění skutkového stavu, může Soudní dvůr sám rozhodnout ve věci samé v řízení o opravném prostředku. Podpůrně je navrhováno, aby byla věc vrácena Soudu.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Soud nesprávně postupoval při posouzení příčinné souvislosti mezi škodou, která vznikla navrhovateli a protiprávním jednáním Společenství.

Soud porušil zásadu legitimního očekávání tím, že z přidělení konečného referenčního množství navrhovateli nevyvodil, že navrhovatel – s výhradou důkazu o opaku – měl v úmyslu obnovit produkci po uplynutí svého závazku neuvádět na trh. Názor Soudu, že navrhovatel neměl tento úmysl, je navíc nevysvětlitelný, v každém případě nedostatečně odůvodněný a Soud používá nesprávně zásadu legitimního očekávání.

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 2187/93 ze dne 22. června 1993 o nabídce náhrady škody některým producentům mléka nebo mléčných výrobků, kteří byli dočasně omezeni ve vykonávání své činnosti (Úř. věst. L 196, s. 6).

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. září 2006 Markkem Sahlstedtem, Juhem Kankkunenem, Mikkem Tannerem, Toinim Tannerem, Liisou Tanner, Eevou Jokinen, Ailim Oksanenem, Ollim Tannerem, Leenou Tanner, Ailou Puttonen, Ristem Tannerem, Tomem Järvinenem, Runem K. Kurkem, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliito MTK ry a MTK:n säätiö proti usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství vydanému dne 22. června 2006 ve věci T-150/05, Markku Sahlstedt a další v. Komise Evropských společenství

(Věc C-362/06 P)

(2006/C 261/24)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliito MTK ry a MTK:n säätiö (zástupce: K. Marttinen, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství podporovaná Finskou republikou

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 ve věci T-150/05, kterým byla žaloba zamítnuta pro nepřípustnost;
- vyhovět žalobě podané ve věci T-150/05;
- rozhodnout ve věci a vyhovět návrhům účastníků řízení, kteří byli žalobci před Soudem prvního stupně, a tím vyhovět žalobě podané ve věci T-150/05 v plném rozsahu;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení vzniklých v řízení před Soudem prvního stupně a v řízení před Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Soud prvního stupně měl za to, že rozhodnutí Komise 2005/101/ES ⁽¹⁾ se žalobců „bezprostředně“ nedotýká ve smyslu článku 230 ES. Rozhodnutí, kterým byla žaloba zamítnuta jako nepřípustná, je právně nesprávné a musí být zrušeno z následujících důvodů:

1. Přímé účinky na právní postavení

Soud nesprávně vyložil článek 6 směrnice Rady 92/43/EHS ⁽²⁾ ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, když vycházel z toho, že rozhodnutí Komise nemá na žalobce žádné přímé právní účinky. Žalobci však mají za to, že rozhodnutí se přímo dotýká jejich právního postavení, jelikož

- i) stanoví definitivně lokalitu jako oblast ochrany;
- ii) ukládá vlastníkům pozemků zákaz poškozování a
- iii) stanoví povinnost posouzení projektů.

2. Automaticky vzniklé přímé účinky

Soud nesprávně vyložil článek 6, jelikož měl za to, že právní účinky vzniknou z rozhodnutí Komise pouze tehdy, pokud členský stát přijme opatření, jejichž vydání spadá do jeho posuzovací pravomoci. Podle názoru žalobců však z rozhodnutí Komise částečně vyplývají právní účinky, jako zákaz poškozování a povinnost posouzení projektů, které jsou účinné bez jakýchkoli prováděcích opatření členského státu.

3. Neexistence účinných právních opravných prostředků

V právu Evropských společenství platí ve správním a soudním řízení zásada kontradiktornosti řízení. Podle této zásady musí v praxi účastníci řízení mít právo na odvolání nebo na jiný účinný opravný prostředek proti rozhodnutí. Pokud by bylo popřeno právo na odvolání, neměli by žalobci v žádném stadiu tohoto řízení možnost napadnout rozhodnutí úřadu, kterým byly jejich pozemky přijaty do sítě Natura 2000 a bylo jim uloženo omezení ve formě zákazu poškozování a povinnosti posouzení. Jedná se

o rozhodnutí, kterým bylo definitivně rozhodnuto o statusu lokalit jako lokalit sítě Natura 2000.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, s. 7.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 6. září 2006
Comunidad Autónoma de Valencia – Generalidad Valenciana proti usnesení Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 5. července 2006 ve věci T-357/05,
Comunidad Autónoma de Valencia – Generalidad Valenciana v. Komise Evropských společenství**

(Věc C-363/06 P)

(2006/C 261/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Comunidad Autónoma de Valencia – Generalidad Valenciana (zástupci: J. V. Sánchez-Tarazaga Marcelino, letrado, C. Fernández Vicién a I. Moreno-Tapia Rivas, abogados)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání navrhovatele

- určit, že projednávaná věc je přípustná a opodstatněná;
- zrušit usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. července 2006;
- vrátit věc Soudu prvního stupně, aby rozhodl, že původně podaná žaloba je přípustná a nařídil pokračování řízení;
- uložit Komisi náhradu veškerých nákladů tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek se zakládá na těchto důvodech:

Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení: Soud porušil Smlouvu o ES, zejména Protokol o statutu Soudního dvora připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství (který je podle článku 311 Smlouvy o ES její nedílnou součástí), konkrétně jeho článku 19, který stanoví kritéria, kterými se řídí právní zastoupení účastníků řízení před soudy Společenství.

Soud prvního stupně porušil podstatná procesní ustanovení tím, že v rozporu s čl. 44 odst. 6 jednacího řádu žalobci neurčil lhůtu k odstranění vad žaloby, že v projednávané věci nesprávně uplatnil článek 111, že nevyslechl žalobce před prohlášením žaloby za nepřipustnou, čímž porušil zásadu kontradiktornosti řízení, která platí pro všechna řízení.

Soud prvního stupně porušil zásadu zákazu diskriminace tím, že právníkovi (letrado) Generalidad Valenciana upřel právo, které nebylo upřeno právním zástupcům vystupujícím před soudy Společenství ve stejném postavení v dřívějších případech.

Žaloba podaná dne 7. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-367/06)

(2006/C 261/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: N. Yerrel, zmocněnec)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit, že Spojené království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003⁽¹⁾ o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi, anebo v každém případě tím, že neohlásilo tyto předpisy Komisi, nesplnilo své povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Období, během kterého směrnice měla být provedena, uplynulo dne 23. září 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10-21; Zvl. vyd. 05/04, s. 350.

Žaloba podaná dne 8. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika

(Věc C-369/06)

(2006/C 261/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: T. Scharf a K. Gross, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Rakouská republika tím, že neprovedla směrnici Komise 2000/52/ES ze dne 26. července 2000, kterou se mění směrnice 80/723/EHS o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají jak z článku 2 směrnice, tak z čl. 249 odst. 3 ES.

— uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 31. července 2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, s. 75; Zvl. vyd. 08/02, s. 11.

Žaloba podaná dne 8. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-370/06)

(2006/C 261/28)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Maidani a P. Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ⁽¹⁾ ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí, a v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená k provedení směrnice uplynula dne 5. května 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 125, s. 15.

Žaloba podaná dne 14. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-375/06)

(2006/C 261/29)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Caeiros a B. Schima, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/105/ES ⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/82/ES o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z článku 2 výše uvedené směrnice 2003/105/ES;

— podpůrně určit, že Portugalská republika tím, že o těchto předpisech neuvědomila neprodleně Komisi, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z článku 2 výše uvedené směrnice 2003/105/ES;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená k provedení směrnice uplynula dne 1. července 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, s. 97

Žaloba podaná dne 14. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-376/06)

(2006/C 261/30)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Caeiros a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽¹⁾ ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 13 uvedené směrnice;

— podpůrně určit, že Portugalská republika tím, že o těchto předpisech neuvědomila neprodleně Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 13 výše uvedené směrnice 2001/42/ES;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená k provedení směrnice uplynula dne 21. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157.

Žaloba podaná dne 14. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Finská republika

(Věc C-377/06)

(2006/C 261/31)

Jednací jazyk: *finština***Účastníci původního řízení**

Žalobce: Clear Channel Belgium SA

Žalovaný: město Liège

Vedlejší účastnice řízení: J.-C. Decaux Belgium SA

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: I. Koskinen a J.-B. Laiguelot, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Finská republika tím, že nepřijala, pokud jde o autonomní provincii Åland, právní a správní opatření nezbytná k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES⁽¹⁾ ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně, nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomila, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

— uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 25. června 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07, s. 466.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'Etat (Belgie) dne 15. září 2006 – Clear Channel Belgium SA v. město Liège

(Věc C-378/06)

(2006/C 261/32)

Jednací jazyk: *francouzština***Předkládající soud**

Conseil d'Etat (Belgie)

Předběžné otázky

- 1) Vylučuje smlouva kvalifikovaná jako „veřejná koncese“ použití směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby⁽¹⁾, jestliže tato smlouva nezávisle na poskytnutí výhradního práva na ziskové provozování reklamních ploch, jimiž je vybaven městský mobiliář, který má veřejný orgán k dispozici, tímto veřejným orgánem druhé smluvní straně stanoví výkon některých služeb uvedenou smluvní stranou pro tento veřejný orgán (dání městského mobiliáře k dispozici, plochy určené k vyvěšení obecních informací)?
- 2) Může navzdory nepřítomnosti ceny v klasickém smyslu slova spočívat úplatná povaha poskytování služeb ve prospěch veřejného orgánu v jeho vzdání se příjmů z reklamy, z nichž by bylo třeba, jako v projednávaném případě, odečíst finanční a hmotné náhrady a poplatky za jejich vyvěšení stanovené ve smlouvě?
- 3) Má primární nebo akcesorická povaha různých povinností stanovených ve smlouvě nějakou roli, co se týče použití uvedené směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322.

Žaloba podaná dne 15. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-381/06)

(2006/C 261/33)

Jednací jazyk: *řečtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: M. Patakia a J. Enegren)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ⁽¹⁾ ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství, a v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice 2002/14/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 23. března 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29; Zvl. vyd. 05/04, s. 219.

Žaloba podaná dne 20. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-388/06)

(2006/C 261/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: W. Mölls, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny ⁽¹⁾, a v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2003/96/ES uplynula dne 31. prosince 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 283 ze dne 31. 10. 2003, s. 51.

Žaloba podaná dne 20. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-389/06)

(2006/C 261/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: C. O'Reilly, zmocněnec)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl ⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
- uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 2003/9/ES do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 6. února 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, s. 18, 6. 2. 2003

Soud prvního stupně

Přidělení p. Wahla a p. Preka k senátům

(2006/C 261/36)

Soud prvního stupně v návaznosti na nástup do funkce soudců p. Wahla a p. Preka rozhodl na své všeobecné schůzi konané dne 9. října 2006 změnit rozhodnutí všeobecné schůze ze dne 5. července 2006 o přidělení soudců k senátům takto:

Na dobu od 9. října 2006 do 31. srpna 2007 jsou přiděleni:

k prvnímu rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Vesterdorf, předseda, p. Cooke, p. García-Valdecasas, pí Labucka a p. Prek, soudci;

k prvnímu senátu, v němž zasedají tři soudci:

p. Cooke, předseda senátu, p. García-Valdecasas, pí Labucka a p. Prek, soudci;

ke čtvrtému rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Legal, předseda senátu, pí Wiszniewska-Białecka, p. Vadapalas, p. Moavero Milanesi a p. Wahl, soudci;

ke čtvrtému senátu, v němž zasedají tři soudci:

p. Legal, předseda senátu

a) p. Vadapalas a p. Wahl, soudci,

b) pí Wiszniewska-Białecka a p. Moavero Milanesi, soudci.

— podpůrně změnit čl. 2 písm. b) rozhodnutí Komise K (2006) 2098 konečné ze dne 31. května 2006 v rozsahu, v němž ukládá společně a nerozdílně Arkema SA, Altuglas International SA a Altumax Europe SAS pokutu ve výši 219, 13125 milionů eur, za níž je Total SA společně a nerozdílně odpovědná do výše 140,4 milionů eur a Elf Aquitaine do výše 181,35 milionů eur a snížit částku dotčené pokuty na přiměřenou výši;

— v každém případě uložit Komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávanou žalobou se žalobkyně domáhají částečného zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 2098 konečné ze dne 31. května 2006, kterým Komise konstatovala, že podniky, jimž bylo rozhodnutím určeno, mezi nimiž jsou žalobkyně, porušily článek 81 ES a článek 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.645 – Metakryláty) tím, že se účastnily souhrnu dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví metakrylátů, které sestávaly z jednání o cenách, uzavírání, prováděním a monitorování dohod o cenách, výměny obchodně důležitých a důvěrných informací o trzích nebo podnicích, jakož i účasti na pravidelných setkáních a jiných kontaktech umožňujících protiprávní jednání. Podpůrně se žalobkyně domáhají snížení částky pokuty, která byla uložena jejich dceřině společnosti, za níž jsou společně a nerozdílně odpovědné.

Žaloba vychází z devíti žalobních důvodů směřujících ke zrušení.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2006 – Total a Elf Aquitaine v. Komise

(Věc T-206/06)

(2006/C 261/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Total SA a Elf Aquitaine (Courbevoie, Francie) (zástupci: E. Morgan de Rivery, advokát a S. Thibault-Liger, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

— zrušit čl. 1 písm. c) a d), čl. 2 písm. b) a článek 4 rozhodnutí Komise K (2006) 2098 konečné ze dne 31. května 2006;

První žalobní důvod vychází z porušení práv obhajoby a zásady presumpce neviny. Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo přijato na základě správního řízení, během kterého se nemohly účinně bránit, jelikož Komise nenesla své důkazní břemeno a tím nerespektovala zásadu rovnosti zbraní.

Ve druhém žalobním důvodu mají za to, že napadené rozhodnutí nerespektovalo povinnost uvést odůvodnění, která je dokonce podle žalobkyň významnější vzhledem k údajnému novému postoji Komise. Poukazují na to, že napadené rozhodnutí, na základě kterého je jim uložena pokuta za sporné protiprávní jednání způsobené jejich dceřinou společností, zakládá přičtení odpovědnosti pouze na základě předpokládaného určitého vlivu žalobkyň na jejich dceřinou společnost z toho důvodu, že vlastní téměř veškerý její kapitál, bez zohlednění skutečností, které mohou odůvodnit nebo vyvrátit tento předpoklad. Dále žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje množství rozporů, které vyplývají ze záměny pojmu podnik nebo hospodářská jednotka odpovědná za protiprávní jednání a pojmu právnícká osoba, již je určeno rozhodnutí. V kontextu tohoto žalobního důvodu žalobkyně Komisi také vytýkají, že neopověděla dostačujícím způsobem na jejich argumenty týkající se nezávislosti jejich dceřině společnosti.

Třetím žalobním důvodem žalobkyně uplatňují, že ve svém rozhodnutí Komise porušila jednotnou povahu pojmu podnik ve smyslu článku 81 ES a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003. ⁽¹⁾

Ve čtvrtém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila pravidla upravující přičtení protiprávního jednání způsobeného dceřinou společností jejím mateřským společenstvem. Žalobkyně uvádí, že Komise překročila rámec své pravomoci, když při určení kritéria přičitatelnosti nesprávně vyložila judikaturu, která se ho týkala, a rozhodla v rozporu se svou rozhodovací praxí v této oblasti. Podle žalobkyně Komise také porušila zásadu nezávislosti právnícké osoby.

Pátý žalobní důvod vychází z porušení základních zásad, které jsou společně uznány členskými státy a které tvoří nedílnou součást právního řádu Společenství, jako je zásada zákazu diskriminace, zásada odpovědnosti za osobní jednání, zásada osobní povahy trestů, jakož i zásada legality.

V šestém žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že Komise porušila zásadu řádné správy.

Sedmý žalobní důvod vychází z porušení Komisí zásady právní jistoty ze strany žalobkyně.

Osmým žalobním důvodem žalobkyně uplatňují, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci tím, že jim přičítá odpovědnost za spornou kartelovou dohodu a že jim ukládá společně a nerozdílně s jejich dceřinou společností pokutu.

V devátém žalobním důvodu mají žalobkyně za to, že Komise porušila určité základní zásady, které upravují stanovení pokut, jako je zásada rovného zacházení, tím, že nepoužila 25 % snížení základní částky pokuty uložené žalobkyním, zatímco je použila na jiný podnik, kterému bylo napadené rozhodnutí také určeno, z důvodu nedostatečné znalosti o celkovém protiprávním jednání. Žalobkyně se dále dovolávají porušení základních zásad presumpce neviny a právní jistoty, které podle nich vede k překročení rámce pravomoci Komise při zohlednění odrazujícího účinku.

Podpůrně mají žalobkyně za to, že pokuta uložená jejich dceřiné společnosti, za kterou jsou společně a nerozdílně odpovědné, by měla být snížena na přiměřenou výši. Požadují snížení o 25 % základní částky pokuty z důvodu, že nevěděly o protiprávním jednání, a také se dovolávají polehčujících okolností, jelikož jim bylo zároveň nařízeno platit velké pokuty ve dvou podobných věcech.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2006 – Europig v. OHIM (EUROPIG)

(Věc T-207/06)

(2006/C 261/38)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Europig (Josselin, Francie) (zástupce: D. Masson, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 31. května 2006 (R 1425/2005-4);
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „EUROPIG“, pro výrobky tříd 29 a 30 (příhláška č. 3 816 691)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c), stejně jako odstavce 2 a 3 nařízení Rady č. 40/94. Žalobce uplatňuje, že ochranná známka, jejíž zápis byl požadován, není popisem označených výrobků, že je plně rozlišovací a že k nabytí rozlišovací způsobilosti označení „Europig“ došlo v každém případě užíváním.

Žaloba podaná dne 26. srpna 2006 – Budějovický Budvar v. OHIM – Anheuser-Busch (BUD)

(Věc T-225/06)

(2006/C 261/39)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Česká republika) (zástupce: F. Fajgenbaum, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Anheuser-Busch, Incorporated

Návrhová žádání žalobce

- zrušit napadené rozhodnutí vydané dne 14. června 2006 druhým odvolacím senátem OHIM;
- zamítnout přihlášku slovní ochranné známky „BUD“ č. 1 603 536 pro označování výrobků tříd 32 a 33;
- předat rozhodnutí vydané Soudem OHIM;
- uložit společnosti Anheuser-Busch náhradu všech výdajů a nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Anheuser-Busch, Incorporated

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „BUD“ pro výrobky zařazené do tříd 32 a 33 – přihláška č. 1 603 539

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobce

Namítaná ochranná známka nebo označení: Chráněné označení původu „BUD“ pro označování piva

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 62 odst. 1 nařízení č. 40/94⁽¹⁾, jakož i článku 20 prováděcího nařízení č. 2868/95⁽²⁾ tím, že odvolací senát není příslušný pro rozhodování o platnosti označení původu, kterého se dovolává žalobce v rámci svých námitek. Žalobce rovněž uplatňuje, že označení „BUD“ je označením původu chráněným ve Francii a Rakousku. Žalobce mimoto uvádí nesprávné použití čl. 8 odst. 4 nařízení č. 40/94, neboť označení původu „BUD“ je podle žalobce označením používaným v obchodním styku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

⁽²⁾ Nařízení Komise č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).

Žaloba podaná dne 29. srpna 2006 – REWE-Zentral v. OHIM (Port Louis)

(Věc T-230/06)

(2006/C 261/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: REWE-Zentral AG (Köln, Německo) (zástupci: M. Kinkeldey, advokát, A. Lehmann, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 21. června 2006 – číslo odvolání R 25/2006-1 – ve vztahu k přihlášce ochranné známky Společenství č. 003 664 133 PORT LOUIS;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Port Louis“ pro výrobky zařazené do tříd 18, 24 a 25 (přihláška č. 366 4133).

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Byl porušen čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾, neboť přihlašovaná ochranná známka je způsobilá k zápisu. Krom toho bylo porušeno právo být vyslechnut.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 30. srpna 2006 – Nizozemské království v. Komise

(Věc T-231/06)

(2006/C 261/41)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: H. G. Sevenster a D. J. M. de Grave, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise K(2006) konečné ze dne 22. června 2006 o dočasných opatřeních zavedených Nizozemskem pro účely financování veřejnoprávních vysílacích stanic v Nizozemsku ve věci státní podpory č. C 2/2004 (dříve NN 170/2003), s výjimkou jeho článku 1 odst. 3;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce zaprvé uplatňuje porušení čl. 88 odst. 2 ES a porušení práv obhajoby z důvodu, že se Komise ve svém rozhodnutí značně odchýlila od rozhodnutí ze dne 3. února 2004⁽¹⁾, kterým zahájila formální vyšetřování. Žalobce dále předkládá, že byly změněny předmět vyšetřování a způsob výpočtu nadměrné kompenzace.

Žalobce zadruhé tvrdí, že Komise porušila čl. 88 odst. 1, 2 a 3 ES a čl. 1 písm. b) nařízení č. 659/1999⁽²⁾ a článek 253 ES, jelikož nesprávně definovala a použila institut nové a existující podpory.

Žalobce předkládá, že Komise pochybila v tom, že považovala platby ze zvláštních zdrojů a rezerv za novou podporu. Komise tímto, podle žalobce, nevzala v úvahu skutečnost, že tyto platby, stejným způsobem jako běžné platby veřejným vysílacím stanicím, představují část rozpočtu sdělovacích prostředků a nejsou dodatečnými veřejnými zdroji. Žalobce uplatňuje, že jediný rozdíl, tedy že tyto platby jsou určeny pro zvláštní účely, není důvodem pro odlišení těchto plateb od ostatního veřejného financování.

Žalobce dále uplatňuje, že Komise nesprávně používá pojem „existující podpora“, jelikož za novou podporu ve prospěch NOS považovala zpětné zaplacení části rezerv oddělených regionálních veřejných vysílacích stanic koordinujícímu subjektu, tj. NOS. Dotčené rezervy jsou podle žalobce důsledkem pravidelného ročního financování, jež představuje existující podporu, a neztratily povahu existující podpory pouze z důvodu jejich převodu na NOS.

Žalobce alternativně uplatňuje porušení čl. 86 odst. 2 ES, zjevně nesprávné posouzení a porušení článku 253 ES tím, jakým způsobem Komise vypočítala nadměrnou kompenzaci veřejných vysílacích stanic.

Komise podle žalobce nesprávně rozhodla, že financování nebylo provedeno v souladu se zásadou proporcionality. Žalobce uvádí, že Komise původně dospěla k závěru, že financování nevedlo k porušení soutěže na obchodních trzích. Žalobce tvrdí, že se z tohoto důvodu nejedná o nadměrnou kompenzaci a vrácení proto není nezbytné.

Komise rovněž stanovila částku, již lze požadovat zpět z vysílacího rezervního fondu NOS. Podle žalobce se však Komise přitom opřela o předpoklad, že tuto částku měla stále NOS jako rezervu, přičemž ve skutečnosti tato již byla ve značné míře v souladu s použitelnými podmínkami vydána.

Komise rovněž stanovila, že částka rezerv, kterou oddělené vysílací stanice převedly ve prospěch NOS, měla být vrácena v plné výši. Žalobce předkládá, že Komise se tímto, bez udání důvodů, odklonila od své zavedené praxe umožňující nadměrnou kompenzaci do výše 10 %.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, C 61, s. 8.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 28. srpna 2006 – Eyropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-232/06)

(2006/C 261/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eyropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepi-koinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis a N. Keramidias, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí DG TAXUD, kterým byla nabídka žalobkyně ohodnocena jako neúspěšná a veřejná zakázka byla zadána úspěšnému uchazeči;
- uložit DG TAXUD náhradu právních a jiných nákladů vynaložených žalobkyní v souvislosti s touto žalobou, a to i v případě jejího zamítnutí;
- uložit DG TAXUD zaplatit žalobkyni náhradu škody utrpěné následkem dotčeného výběrového řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí DG TAXUD ze dne 19. června 2006, kterým byla zamítnuta její nabídka podaná v odpovědi na veřejné nabídkové řízení TAXUD/2005/AO-001 pro specifikace, rozvoj, údržbu a podporu celních IT služeb ve vztahu k projektům DG-TAXUD „CUST-DEV“ (Úř. věst. 2005/S 117-115222) a kterým byla veřejná zakázka zadána jinému uchazeči.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že v rámci uvedeného nabídkového řízení DG TAXUD nerespektovalo procesní požadavky stanovené ve finančním nařízení a jeho prováděcích pravidlech, čímž došlo k nerovnému zacházení s uchazeči a porušení zásady transparentnosti a zásady řádné správy. Navíc rozhodnutí DG TAXUD údajně obsahovalo zjevně nesprávné posouzení a podle žalobkyně dalece přesáhlo diskreční pravomoc, kterou evropské orgány disponují při vyhodnocování veřejných nabídkových řízení.

Žaloba podaná dne 26. srpna 2006 – Casa Editorial El Tiempo v. OHIM – Instituto Nacional de Meteorología (EL TIEMPO)

(Věc T-233/06)

(2006/C 261/43)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Casa Editorial El Tiempo, S.A. (Bogota, Kolumbie) (zástupce: A. Fernández Lerroux, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Instituto Nacional de Meteorología

Návrhy žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 22. června 2006 ve věci R-0760/2005-4;
- uložit žalovanému a dalšímu účastníkovi řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Casa Editorial El Tiempo, S.A.

Přihlašovaná ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „EL TIEMPO“ (příhláška č. 1 685 056), pro výrobky a služby tříd 16, 35, 38 a 41.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Instituto Nacional de Meteorología

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranné známky „EL TIEMPO“ pro publikace (nezapsaná, ale proslulá), „TELETIEMPO“, pro výrobky třídy 16 (č. 1 902 923)

a služby třídy 38 (č. 2 217 494), a „TELETIEMPO INSTITUTO NACIONAL DE METEOROLOGÍA“, pro služby tříd 35 (č. 2 217 493) a 41 (č. 2 217 492).

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám a zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí námitek, pokud jde o služby „propagační činnost, reklama; pomoc při řízení obchodní činnosti; obchodní administrativa; kancelářské práce“ (třída 35) a „zábava; sportovní a kulturní aktivity“ (třída 41).

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Torresan v. OHIM – Klosterbrauerei Weissenhohe (CANNABIS)

(Věc T-234/06)

(2006/C 261/44)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Giampietro Torresan (Schonenfels, Švýcarsko) (zástupce: Gianluca Recher, Avvocato)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 29. června 2006, přijaté v řízení R 517/2005-2, oznámené faxem dne 5. července 2006 a potvrzující přihlášení ochranné známky Společenství CANNABIS pro třídy 32-33;
- v každém případě uložit žalovanému náhradu všech nákladů řízení, včetně nákladů řízení předcházejících dvou odvolání u OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „CANNABIS“ pro výrobky a služby ve třídách 32, 33 a 42 (příhláška č. 1.073.349).

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobce.

Účastník řízení navrhující prohlášení neplatnosti ochranné známky
Společensví: Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

Ochranná známka účastníka řízení navrhujícího prohlášení neplatnosti: Navrhovatel neuplatňuje žádné právo z ochranné známky. Prohlášení neplatnosti je uplatňováno pro výrobky ve třídách 32 (pivo) a 33 (vino, pálenky, likéry, vino šumivé, vino šampaňské).

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Částečné vyhovění návrhu na prohlášení neplatnosti; neplatnost přihlášení ochranné známky Společensví, co se týče výrobků ve třídách 32 a 33.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení a nesprávné použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společensví a rozpornost v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 30. srpna 2006 – Austrian Relief Program v. Komise

(Věc T-235/06)

(2006/C 261/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Austrian Relief Program – Verein für Not- und Katastrophenhilfe (Innsbruck, Rakousko) (zástupce: C. Leyroutz, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společensví

Návrhová žádání žalobce

- zrušit vrubopis č. 3240802998 ze dne 4. května 2006 a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce byl Komisí vybrán, aby v rámci programu Obnova financovaného Evropskou unií realizoval projekt v Srbsku na základě smlouvy podepsané dne 2. dubna 1998 (smlouva Obnova). Dopisem ze dne 4. května 2006 Komise od žalobce požadovala vrácení celé v rámci této smlouvy sjednané částky. Touto žalobou se žalobce obrací proti tomuto rozhodnutí.

Žalobce zaprvé uplatňuje, že Komise nebyla věcně příslušná k vydání napadeného rozhodnutí, neboť příslušnost pro spory ze smlouvy Obnova náleží příslušnému soudu v Bruselu.

Mimoto žalobce uvádí, že žalovaná porušila podstatné procesní předpisy. Zvláště nebylo žalobci zachováno právo být vyslechnut a povinnost odůvodnění podle článku 253 ES. V této souvislosti je navíc namítáno nesprávné posouzení skutkového stavu.

Nakonec žalobce namítá zneužití posuzovací pravomoci ze strany žalované, neboť požaduje vrácení celé v rámci smlouvy Obnova sjednané částky, ačkoliv byla tato smlouva řádně splněna a jednotlivé projekty byly řádně realizovány.

Žaloba podaná dne 1. září 2006 – Landtag Schleswig-Holstein v. Komise

(Věc T-236/06)

(2006/C 261/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Landtag Schleswig-Holstein (Kiel, Německo) (zástupci: S. R. Laskowski, J. Caspar)

Žalovaná: Komise Evropských společensví

Návrhová žádání žalobce

- přerušit řízení, dokud Soudní dvůr nerozhodne o sporu ve stejné věci, který mu byl předložen;
- pokud Soudní dvůr prohlásí, že není příslušný a věc podle článku 54 statutu postoupí Soudu prvního stupně;
- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 10. března 2006 a 23. června 2006 a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise zamítla v napadených rozhodnutích s odkazem na čl. 4 odst. 2 druhou odrážku nařízení o přístupu veřejnosti k dokumentům⁽¹⁾ žádost žalobce o přístup k dokumentu SEK (2005) 420. Tento dokument obsahuje právní rozbor v souvislosti s pravomocí Společensví v oblasti uchovávání osobních údajů prostřednictvím sítí elektronických komunikací.

Žalobce uplatňuje zaprvé porušení článku 10 ES ve spojení s čl. 1 odst. 2 EU. Podle žalobce je Komise povinna mu v rámci vzájemné povinnosti loajální spolupráce s ohledem na zásadu transparentnosti umožnit přístup k požadovaným dokumentům, jelikož existuje převažující veřejný a parlamentární zájem na úplném vydání tohoto dokumentu.

Žalobce uplatňuje dále porušení článku 255 ES, jakož i čl. 2 odst. 1 nařízení o přístupu veřejnosti k dokumentům. V tomto ohledu uvádí, že Komise vycházela při odepření přístupu k požadovanému dokumentu neprávem z čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení o přístupu veřejnosti k dokumentům, jelikož vydáním dokumentu nedošlo k žádnému porušení ochrany právního poradenství Komise. Žalovaná se tímto dopustila nesprávného posouzení.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).

Dovolávané žalobní důvody: Napadené rozhodnutí je protiprávní, neboť přihláška byla neprávem zamítnuta podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 (¹) z důvodu jejího popisného charakteru, jakož i podle čl. 7 odst. 1 písm. c) z důvodu chybějící rozlišovací způsobilosti.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 5. září 2006 – Cabrera Sánchez v. OHIM – Industrias Cárnicas Valle (El charcutero artesano)

(Věc T-242/06)

(2006/C 261/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Žaloba podaná dne 7. září 2006 – Reitz a von Gadomski v. OHIM (CMD-CLINIC)

(Věc T-241/06)

(2006/C 261/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: J. Reitz (Aumühle, Německo) a B. von Gadomski (Hamburg, Německo) (zástupce: U. Poser, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobců

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 6. července 2006 (R0372/2006-4);
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „CMD-CLINIC“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 5, 10 a 44 (přihláška č. 3 661 337).

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Účastníci řízení

Žalobce: Miguel Cabrera Sánchez (Móstoles, Španělsko) (zástupci: J. A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Industrias Cárnicas Valle, S.A.

Návrhy žalobce

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 16. června 2006 ve věci R 790/2005-1;
- zrušit rozhodnutí 2239/2005 v námitkovém řízení B63747;
- nařídít námitkovému oddělení, aby zamítlo přihlášku dotčené ochranné známky v plném rozsahu;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Industrias Cárnicas Valle, S.A.

Dotčená ochranná známka Společenství: Barevná obrazová ochranná známka „EL CHARCUTERO ARTESANO“ (přihláška č. 2 823 193), pro výrobky třídy 29.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní obrazová ochranná známka (č. 2 047 511) „EL CHARCUTERO“, pro výrobky třídy 29.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek a přijetí přihlašováné ochranné známky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Euro-Information v. OHIM („CYBERGUICHET“)

(Věc T-245/06)

(2006/C 261/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Européenne de traitement de l'information SAS (Euro-Information) (Štrasburk, Francie) (zástupci: P. Greffe, A. Jacquet a J. Schouman, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušení v plném rozsahu rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 5. července 2006, věc R 67/2006-1, kterým byl zamítnut zápis její přihlášky ochranné známky Společenství CYBERGUICHET č. 4 114 575 pro veškeré požadované výrobky a služby spadající do třídy 9, 36 a 38;
- zápis přihlášky ochranné známky Společenství CYBERGUICHET č. 4 114 575 pro veškeré požadované výrobky a služby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „CYBERGUICHET“ pro výrobky a služby třídy 9, 36 a 38 (přihláška č. 4 114 575)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně uplatňuje, že na rozdíl od toho, co odvolací senát OHIM v napadeném rozhodnutí konstatoval, je ochranná známka arbitrární a má dostatečnou rozlišovací způsobilost vyžadovanou nařízením Rady č. 40/94 (¹) s ohledem na požadované výrobky a služby.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146)

Žaloba podaná dne 8. září 2006 – Redcats v. OHIM – Revert & Cía (REVERIE)

(Věc T-246/06)

(2006/C 261/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Redcats SA (Roubaix, Francie) (zástupce: A. Bertrand, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Manuel Revert y Cía SA (Onteniente, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- [...] napadené rozhodnutí odvolacího senátu OHIM musí tedy být zrušeno

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „REVERIE“ pro výrobky ve třídách 16, 20 a 24 – přihláška č. 2 146 447

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Manuel Revert y Cía., SA

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka Společenství „REVERT“ pro výrobky a služby ve třídách 24, 25 a 39

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám ve vztahu k napadeným výrobkům ve třídě 24

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Kolidující ochranné známky nevykazují žádnou podobnost z hlediska vzhledového, fonetického a pojmového pro španělsky, francouzsky a anglicky mluvící spotřebitele. Skutečnost, že se starší ochranná známka a přihlašovaná ochranná známka vztahují na totožné výrobky, nezpůsobuje tedy u veřejnosti nebezpečí záměny.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. září 2006 Carlosem Sanchezem Ferrizem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2006 ve věci F-19/05, Sanchez Ferriz v. Komise

(Věc T-247/06 P)

(2006/C 261/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlos Sanchez Ferriz (Brusel, Belgie) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. června 2006 ve věci F-19/05;
- rozhodnout o výdajích, nákladech a odměnách a uložit Komisi Evropských společenství jejich úhradu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve svém kasačním opravném prostředku účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) tvrdí, že Soud v řízení při přezkumu žalobního důvodu vycházejícího z porušení zásady zákazu diskriminace pochybil v rozsahu, v němž věcně nepřezkoumal případ údajné diskriminace týkající se použití pravidla zavádějícího poměrné vážení bodů ve zprávě o vývoji služebního postupu, který byl uveden navrhovatelem v jeho žalobě.

Žaloba podaná dne 11. září 2006 – Professional Golfers' Association v. OHIM

(Věc T-248/06)

(2006/C 261/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Professional Golfers' Association Limited (Sutton Coldfield, Spojené království) (zástupce: D. McFarland, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ladies Professional Golf Association (Corporation) (Daytona Beach, USA)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. července 2006 ve věci R1087/2005-2 v plném rozsahu z důvodu porušení článků 73 a 74 nařízení Rady č. 40/94; a
 - nařídít, že se věc vrací zpět odvolacímu senátu a bude projednána odlišným sborem soudců, než který rozhodoval v rozhodnutí vydaném dne 11. července 2006;
- nebo, podpůrně, pokud Soud dojde k závěru, že články 73 a 74 nařízení č. 40/94 nebyly porušeny:
- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. července 2006 ve věci R1087/2005-2 a rozhodnout ve prospěch The Professional Golfers' Association Limited; a
 - uložit náhradu nákladů řízení žalovanému.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Ladies Professional Golf Association Corp.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „LPGA“ pro výrobky a služby náležející do tříd 25, 28 a 41 – přihláška č. 2 354 173

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka Společenství „PGA“ pro výrobky a služby náležející do tříd 16, 25, 28, 37, 41 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 73 nařízení Rady č. 40/94, jelikož žádný z účastníků neměl možnost vyjádřit se k výsledkům vyhledávání na internetu, které provedl odvolací senát.

Porušení článku 74 nařízení, jelikož odvolací senát vzal v úvahu skutečnosti, které nebyly předloženy nebo odůvodněny účastníky řízení, a nevzal v úvahu skutečnosti, důvody a návrhy, které byly řádně předloženy žalobkyní.

Žaloba podaná dne 8. září 2006 – Niko Tube and Nyzhnirodniprovskiy Tube Rolling Plant v. Rada

(Věc T-249/06)

(2006/C 261/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nikopol Seamless Tube Plant Closed Joint Stock Company (Niko Tube) (Nikopol, Ukrajina) a Nyzhnirodniprovskiy Tube Rolling Plant Open Joint Stock Company (Dnipropetrovsk, Ukrajina) (zástupci: H.-G. Kamann a P. Vander Schueren, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené nařízení v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, které jsou ukrajinskými výrobci bezešvých trubek a dutých profilů se domáhají zrušení nařízení Rady č. 954/2006⁽¹⁾, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů, pocházejících mimo jiné z Ukrajiny.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolávají toho, že Rada:

- určila běžnou hodnotu na základě zjevně nesprávného posouzení a v rozporu se zásadou nediskriminace, když zohlednila výrobky, které nebyly vyrobeny žalobkyněmi;

- stanovila hmotnou újmu v rozporu s článkem 3 základního nařízení⁽²⁾, jelikož výrobci Společenství plně nespolupracovali;
- jednala v rozporu s čl. 5 odst. 4 základního nařízení, když s ohledem na nespolupráci odvětví Společenství neukončila řízení;
- dopustila se zjevně nesprávného posouzení podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení tím, že vyvodila předpokládaný zisk z vývozní ceny prodejní společnosti Sepco;
- porušila zásadu nediskriminace, když zohlednila a nakonec zamítla nabídku závazku žalobkyně; a
- porušila práva obhajoby žalobkyně a článek 253 ES tím, že dostatečně neodůvodnila své rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. ze dne 27. června 2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli, pocházejících mimo jiné z Ruska a Rumunska, a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli, pocházejících mimo jiné z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny (Úř. věst. 2006 L 175, s. 4).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996 L 56, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. září 2006 – Radio Regenbogen Hörfunk in Baden v. OHIM (RadioCom)

(Věc T-254/06)

(2006/C 261/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Radio Regenbogen Hörfunk in Baden GmbH & Co. KG (Mannheim, Německo) (zástupce: W. W. Göpfert, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 7. července 2006, které bylo žalobkyni doručeno dne 17. července 2006;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „RadioCom“ pro služby zařazené do tříd 35, 38 a 41 – přihláška č. 3 986 023.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Přihlášená ochranná známka je způsobilá k zápisu, důvody zamítnutí podle čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ uplatněné žalobcem nebrání zápisu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 353).

Žaloba podaná dne 18. září 2006 – Neoperl Servisys v. OHIM (HONEYCOMB)

(Věc T-256/06)

(2006/C 261/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Neoperl Servisys AG (Reinach, Švýcarsko) (zástupce: H. Börjes-Pestalozza, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí R1388/2005-4 a uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu, aby zveřejnil přihlášku ochranné známky Společenství č. 2906139 za účelem jejího zápisu;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „HONEYCOMB“ pro výrobky zařazené do třídy 11 – přihláška č. 2 906 139

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾, neboť přihlašované označení bylo jak vcelku, tak ve svých jednotlivých prvcích nesprávně posouzeno a pro posouzení relevantní veřejnosti bylo předpokládáno zjevně nepřiměřené chápání veřejnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 – Borrekuil v. Komise

(Věc T-211/99) ⁽¹⁾

(2006/C 261/56)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda druhého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 8. 1. 2000.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 –
Autoservice Fermans Exclusive v. Komise****(Věc T-215/99) ⁽¹⁾**

(2006/C 261/57)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda druhého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 8. 1. 2000.**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 –
Algemene Service- en Verkoopmaatschappij Arnhemse
Poort v. Komise****(Věc T-265/99) ⁽¹⁾**

(2006/C 261/60)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda druhého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 8.1.2000.**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 –
Alofs v. Komise****(Věc T-239/99) ⁽¹⁾**

(2006/C 261/58)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda druhého rozšířeného senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 8.1.2000**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 –
Baltussen a další v. Komise****(Věc T-13/00) ⁽¹⁾**

(2006/C 261/61)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda druhého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 135, 13.5.2000.**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 –
Jongste v. Komise****(Věc T-249/99) ⁽¹⁾**

(2006/C 261/59)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda druhého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 8. 1. 2000.**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. září 2006 –
Auto- en Carrosseriebedrijf Ambting a další v. Komise****(Věc T-15/00) ⁽¹⁾**

(2006/C 261/62)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda druhého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 135, 13.5.2000.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. září 2006 –
Rakousko v. Komise**

(Věc T-361/04) ⁽¹⁾

(2006/C 261/63)

Jednací jazyk: němčina

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 4. 12. 2004.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 6. září 2006 –
Micronas v. OHIM (3D-Panorama)**

(Věc T-45/05) ⁽¹⁾

(2006/C 261/64)

Jednací jazyk: němčina

Předseda čtvrtého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 16.4.2005

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Kritéria přidělování věcí senátům

(2006/C 261/65)

Dne 20. září 2006 Soud v souladu s článkem 4 přílohy I statutu Soudního dvora a článkem 12 jednacího řádu Soudu prvního stupně rozhodl zachovat do 30. září 2007 následující podmínky přidělování věcí senátům:

- první senát bude příslušný pro všechny věci, s výjimkou věcí týkajících se především otázek přijímání, posudkového řízení/povýšení a ukončení služebního poměru, kde bude příslušný druhý senát;
- určitý počet věcí bude přidělován třetímu senátu nezávisle na dotčených oblastech v pravidelných intervalech určených na plenární schůzi;
- od výše uvedených pravidel přidělování se bude možno odchýlit z důvodu souvislosti věcí, jakož i za účelem zajištění vyváženého a přiměřeně diverzifikovaného pracovního zatížení v rámci Soudu.

Určení soudce, který nahradí předsedu Soudu jako soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

(2006/C 261/66)

Dne 20. září 2006 Soud rozhodl v souladu s čl. 3 odst. 4 rozhodnutí 2004/752 a článkem 106 jednacího řádu Soudu prvního stupně, že soudce p. H. Kreppel, předseda prvního senátu, nahradí v období od 1. října 2006 do 30. září 2007, předsedu Soudu v případě jeho nepřítomnosti nebo překážky na jeho straně jako soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. září 2006 – De Soeten v. Rada

(Věc F-86/05) ⁽¹⁾

(„Důchod — Žádost na odchod do předčasného důchodu bez snížení nároků na důchod — Zamítnutí žádosti“)

(2006/C 261/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Henders De Soeten (Haag, Nizozemsko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Simm a I. Sulce, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Rady zamítajícího žádost žalobkyně na odchod do předčasného důchodu bez snížení jejích nároků na důchod podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 5. října 2004 zamítající žádost H. De Soeten na odchod do předčasného důchodu bez snížení nároků na důchod se zrušuje.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 26.11.2005 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-336/05, na Soud pro veřejnou službu Evropské unie převedena usnesením ze dne 15.12.2005).

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 19. září 2006 – Vienne a další v. Parlament(Věc F-22/06) ⁽¹⁾**(„Odmítnutí pomoci podle článku 24 služebního řádu — Převod nároků na důchod získaných v Belgii — Nepřípustnost“)**

(2006/C 261/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení*Žalobci:* Philippe Vienne (Bascharage, Lucembursko) a další (zástupci: G. Bounéou a F. Frabetti, advokáti)*Žalovaní:* Evropský parlament (zástupci: F. De Wachter, M. Mustapha-Pacha a K. Zejdova, zmocněnci)**Předmět věci**

Jednak zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým byly zamítnuty žádosti o pomoc podané žalobci v rámci převodu jejich nároků na důchod získaných v Belgii, a jednak návrh na náhradu škody

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřijatelná.*
- 2) *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 6.5.2006

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit, že je žaloba přípustná, nebo podpůrně, že je zčásti přípustná;
- zrušit rozhodnutí Orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) ze dne 22. prosince 2005 a ze dne 11. května 2006 nebo podpůrně zrušit tato rozhodnutí zčásti;
- určit, že žádná právní norma nebrání tomu, aby mohla žalobkyně požadovat, aby byla zrušena její rodičovská dovolená podle článku 2 obecných prováděcích ustanovení k článku 42a služebního řádu o rodičovské dovolené (OPU);
- určit, že žalovaná neuvedla žádný právoplatný argument a žádný právoplatný právní důvod, který by bránil závěru, že se žalobkyně nachází v činné službě;
- určit, že žalovaná neuvedla žádný argument, který by mohl zbavit žalobkyni výhod souvisejících se správním postavením v činné službě;
- podpůrně určit, že žádná právní norma nebrání tomu, aby žalovaná provedla vážení zájmů, použila čl. 2 odst. 4 OPU a přijala na tomto základě rozhodnutí o zrušení rodičovské dovolené;
- podpůrně vyhovět zčásti jednomu nebo vícero uvedeným návrhovým žádáním;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní pomoc týkající se rozhodnutí přijatého v návaznosti na žádost žalobkyně ze dne 6. prosince 2005.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně již v rámci věcí F-51/05 ⁽¹⁾ a F-18/06 ⁽²⁾ napadala skutečnost, že Komise nejdříve určila, že žalobkyně odejde na rodičovskou dovolenou na dobu od 1. listopadu 2004 do 30. dubna 2005 a následně dopisem ze dne 17. listopadu 2005 stanovila datum začátku rodičovské dovolené na 8. listopadu 2004.

Žalobkyně podala dne 6. prosince 2005 žádost na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu a OPU ve věci rodičovské dovolené. Požadovala zrušení rodičovské dovolené uvedené v dopise OOJ. Dne 22. prosince 2005 OOJ rozhodl, že tato žádost je nepřijatelná. Žalobkyně tedy podala dne 14. února 2006 stížnost směřující proti rozhodnutí ze dne 22. prosince 2005 a vycházející z čl. 90 odst. 2 služebního řádu. OOJ označil tuto stížnost rovněž za nepřijatelnou v rozhodnutí, které obsahovalo pouze několik řádek.

Žaloba podaná dne 21. července 2006 – Duyster v. Komise

(Věc F-80/06)

(2006/C 261/69)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení*Žalobyně:* Tineke Duyster (Oetrange, Lucembursko) (zástupce: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, advokát)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství

Na podporu své žaloby proti rozhodnutím o nepřipustnosti se žalobkyně dovolává zejména: i) existence nesprávného skutkového stavu v rozhodnutích; ii) porušení obsahu a smyslu čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu; iii) existence rozporu; iv) nejasnosti rozhodnutí; v) porušení obsahu a smyslu čl. 42a služebního řádu; vi) porušení obsahu a smyslu článku 2 OPU, vii) porušení judikatury; viii) porušení obsahu a smyslu článku 25 služebního řádu; ix) porušení zásady proporcionality, legitimního očekávání, rovného zacházení a právní jistoty, jakož i porušení zásady vážení zájmů, nedodržení povinnosti zaměstnavatele poskytnout informace a porušení zásady řádného úředního postupu; x) nepředložení důkazu tvrzení OJ, podle nějž je obsah žádosti podané žalobkyní již součástí věci F-51/05.

Žalobkyně uvádí rovněž argumenty, díky kterým má za to, že je možné vyhovět její žádosti ve věci samé. Dovolává se zejména existence nové situace, která odůvodňuje podání nové žádosti (dokonce i se zpětným účinkem), obsahu a smyslu článku 42a služebního řádu, obsahu OPU a zejména jejich čl. 2 odst. 4, článků 35, 36, 59 a 62 služebního řádu, jakož i právních zásad uvedených výše v bodě x).

(¹) Úř. věst. C 217, 3.9.2005 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských Společenství pod číslem T-249/05 a postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

(²) Úř. věst. C 154, 1.7.2006.

Žaloba podaná dne 21. července 2006 – Duyster v. Komise

(Věc F-81/06)

(2006/C 261/70)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tineke Duyster (Oetrage, Lucembursko) (zástupce: W.H.A.M. van den Muijsenbergh, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit, že žaloba je v celém rozsahu přípustná;
- zrušit rozhodnutí Orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) ze dne 8. listopadu 2005 a ze dne 11. května 2006;
- přiznat žalobkyni náhradu škody za vzniklou újmu;
- podpůrně vyhovět v celém rozsahu nebo zčásti výše uvedeným návrhovým žádáním nebo přijmout rozhodnutí, kterým se v celém rozsahu nebo zčásti vyhová žádostem žalobkyně ze dne 5. a 13. července 2005;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně již v rámci věci F-51/05 (¹) a F-18/06 (²) napadala skutečnost, že Komise nejdříve určila, že žalobkyně odejde na rodičovskou dovolenou na dobu od 1. listopadu 2004 do 30. dubna 2005 a následně dopisem ze dne 17. listopadu 2005 stanovila datum začátku rodičovské dovolené na 8. listopadu 2004.

Žalobkyně napadá v této věci rozhodnutí, kterými Komise odmítla jako nepřipustné žádosti směřující k náhradě škody podle článku 288 ES a čl. 90 odst. 1 služebního řádu úředníků ohledně přibližně 50 bodů ve vztahu k aktům, u nichž se Komise dopustila údajné nedbalosti.

Na podporu své žaloby proti rozhodnutím o nepřipustnosti se žalobkyně dovolává zejména: i) existence nesprávného skutkového stavu v rozhodnutích; ii) porušení obsahu a smyslu čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu; iii) existence rozporu; iv) nejasnosti rozhodnutí; v) skutečnosti, že OOJ vykládá nebo používá nesprávně judikaturu vztahující se k článkům 288 ES a článku 90 služebního řádu; vi) skutečnosti, že OOJ používá nesprávné argumenty; vii) porušení zásady proporcionality, legitimního očekávání, rovného zacházení a právní jistoty, jakož i porušení zásady vážení zájmů, nedodržení povinnosti zaměstnavatele poskytnout informace, porušení zásady řádného úředního postupu a práva na opravné prostředky.

(¹) Úř. věst. C 217, 3.9.2005 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských Společenství pod číslem T-249/05 a postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

(²) Úř. věst. C 154, 1.7.2006.

Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Haelterman a další v. Komise**(Věc F-102/06)**

(2006/C 261/71)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Geert Haelterman (Ninove, Belgie) a další (zástupci: A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobců

- zrušit individuální rozhodnutí, kterými se zamítají žádosti žalobců směřující k přijetí orgánem oprávněným ke jmenování přechodných opatření určených k zajištění rovného zacházení a jejich nabytých práv v rámci hodnotícího období 2005 a následujících.
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu svých žalob se žalobci dovolávají stejných žalobních důvodů, jako jsou žalobní důvody uplatněné ve věci F-47/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 154, 1.7.2006, s. 25.

Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Blank a další v. Komise**(Věc F-103/06)**

(2006/C 261/72)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Klaus Blank (St. Stevens-Woluwe, Belgie) a další (zástupci: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobců

- zrušit rozhodnutí o zamítnutí orgánu oprávněného ke jmenování zapsat žalobce na seznam úředníků povýšených

do platových tříd A*10 za hodnotící období 2005, takových jak tato rozhodnutí konkludentně vyplývají ze Správního sdělení č. 85-2005 ze dne 23. listopadu 2005;

- uvést orgánu oprávněnému ke jmenování účinky, které má zrušení napadených rozhodnutí a zejména překvalifikování platové třídy žalobců podle případu na platovou třídu A*10 se zpětným účinkem k 1. březnu 2005;
- podpůrně, co se týče pouze jednoho z žalobců, jednak žalobkyni požádat, aby jej uznala za schopného povýšení do platové třídy A*10 při jeho příštím povýšení a jednak žalobkyni uložit, aby nahradila újmu utrpěnou tímž žalobcem z důvodu, že nebyl od 1. března 2005 povýšen do platové třídy A*10;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci na podporu své žaloby uvádějí žalobní důvody velmi podobné těm, které byly uvedeny v rámci věci F-45/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU C 143, 17.6.2006, s. 39

Žaloba podaná dne 4. září 2006 – Arpaillange a další v. Komise**(Věc F-104/06)**

(2006/C 261/73)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Joséphine Arpaillange (Santiago de Chile, Chile) a další (zástupci: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobců

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání smluv, kterým se stanoví podmínky přijetí žalobců do pracovního poměru, takové jaké vyplývají z jejich smluv smluvních zaměstnanců v rozsahu, ve kterém je počet let odborné zkušenosti, která jim byla uznána orgánem oprávněným k uzavírání smluv, nižší než počet let odborné zkušenosti skutečně získaných žalobci;

- uvést orgánu oprávněnému k uzavírání smluv účinky, které má zrušení napadených rozhodnutí, a zejména přeražení žalobců do platové třídy a stupně, který zohledňuje jejich skutečnou odbornou zkušenost a počet let jako individuálních expertů;
- změnit popřípadě smlouvy žalobců na smlouvy na dobu neurčitou;
- uložit žalované, aby žalobcům zaplatila rozdíl mezi platem odpovídajícím platové třídě a stupni, do kterých byli zařazeni, a platem odpovídajícím platové třídě a stupni, do kterých měli být zařazeni, zvýšený o úroky z prodlení;
- podpůrně uložit žalované, aby jednak nahradila újmu utrpěnou žalobci v podobě ztráty příjmu z důvodu jejich přeražení z postavení individuálního experta do postavení smluvního zaměstnance zaplacením měsíčního kompenzačního příspěvku, a jednak zaplatit žalobcům rozdíl mezi platem, který dostávají od svého přijetí do pracovního poměru jako smluvní zaměstnanci a platem zvýšeným o výše uvedený příspěvek zvýšený o úroky z prodlení;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci poté, co několik let pracovali u delegací Komise mimo Společenství v postavení individuálních expertů, byli přijati v důsledku zániku tohoto statutu do pracovního poměru jako smluvní zaměstnanci.

Komise při zařazení žalobců do platové třídy a stupně žalobcům uznala odbornou zkušenost nižší než tu, kterou měli za to, že skutečně získali, a v každém případě nižší než je ta, která by jim byla uznána v době jejich přijetí jako individuálních expertů.

Žalobci na podporu své žaloby uvádí porušení Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství v rozsahu, ve kterém článek 2 Obecných prováděcích ustanovení týkajících se postupů pro přijímání do pracovního poměru a zaměstnávání smluvních zaměstnanců ze dne 7. dubna 2004 stanoví podmínku pro přijímání do pracovního poměru smluvních zaměstnanců – jeden rok přiměřené odborné zkušenosti – která není stanovena v článku 82 Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství.

Žalobci mají krom toho za to, že se Komise při posouzení jejich odborné zkušenosti dopustila porušení zásad právní jistoty a legitimního očekávání, porušení povinnosti náležité péče, jakož i zjevně nesprávného posouzení.

Žalobci dále uvádějí porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace v rozsahu, ve kterém: zaprvé Obecná prováděcí ustanovení stanoví, že zaměstnanec, který má přibližně 20 let odborné zkušenosti, je zařazen do stejné platové třídy jako zaměstnanec, který má pouze 7 let odborné zkušenosti; zadruhé se smluvními zaměstnanci, na které se vztahuje článek 3a Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství, jako jsou žalobci, a těmi, na které se

vztahuje článek 3b Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství, je zacházeno rozdílně, co se týče možnosti zařazení do platové třídy při přijetí do pracovního poměru, zhodnocení jejich odborné zkušenosti a vývoje služby, zatímco jejich postavení je srovnatelné; zatřetí nebyla pro individuální experty stanovena kompenzace za ztrátu příjmu jako ta, která je stanovena pro bývalé místní zaměstnance.

Konečně žalobci namítají porušení zásady dodržování nabytých práv z důvodu jednak podstatného snížení jejich platu za stejnou činnost, a jednak nezohlednění let, po která byli činní v postavení individuálních expertů, za účelem jejich zařazení do platového stupně a pro účely změny jejich smlouvy smluvního zaměstnance na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou.

Žaloba podaná dne 15. září 2006 – Berrisford v. Komise

(Věc F-107/06)

(2006/C 261/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Michael Berrisford (Brusel, Belgie) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí o nezařazení jména žalobce na seznam úředníků povýšených z platové třídy A*12 do platové třídy A*13 za hodnotící období 2005, tak jak byl zveřejněn v Administrativních informacích č. 85-2005 ze dne 23. listopadu 2005, a v důsledku toho o nepovýšení žalobce, jelikož toto rozhodnutí bylo přijato, zatímco byl žalobci v tomto hodnotícím období udělen nedostatečný počet prioritních bodů;
- zrušit rozhodnutí ze dne 6. června 2006 o zamítnutí stížnosti podané žalobcem dne 21. února 2006 pod č. R/123/06 podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu;
- uložit žalované povinnost k náhradě škody za majetkovou a nemajetkovou újmu utrpěnou žalobcem a narušení jeho služebního postupu ve výši 25 000 eur, která bude navýšena o úroky ve výši 7 % p.a. ode dne 21. ledna 2006, kdy byla předložena stížnost;
- v každém případě uložit žalované náhradu veškerých nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce tři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení článku 45 služebního řádu, porušení obecných prováděcích ustanovení uvedeného článku, porušení přílohy XIII služebního řádu, porušení povinnosti odůvodnění, stejně jako z existence zjevně nesprávných posouzení. Žalobce zejména tvrdí, že navzdory jeho vynikajícím zásluhám a jeho postavení dvojitého pozůstatku bývalé platové třídy A4 mu nebyly přiděleny tři body za přechod stanovené v čl. 12 odst. 2 písm. c) obecných prováděcích ustanovení, stejně jako čtyři zvláštní dodatečné prioritní body a dále jeden prioritní bod přidělováný jeho generálním ředitelstvím a požadovaný v rámci odvolání podaného smíšenému výboru pro povyšování v kategorii A. Žalobce rovněž uplatňuje skutečnost, že nebyl dosažen podíl povýšených úředníků A*12 ve výši 5 %.

Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovnosti příležitostí, zásady rovného zacházení se zaměstnanci, stejně jako ze zásady nediskriminace. Podle žalobce jsou jak obsah pravidel, tak jejich provádění s ohledem na přechodná řešení týkající se pozůstatků platové třídy A*12 nespravedlivé a diskriminační vzhledem k přechodným opatřením přijatým konkrétněji pro pozůstatky ostatních platových tříd. Mimoto existuje v současné době diskriminace uvnitř platové třídy A*12 z důvodu přítomnosti bývalých A*11, kteří byli povýšeni dříve a kteří mají mezi svými body potřebnými pro povýšení čtyři zvláštní dodatečné pozůstatkové body, v této platové třídě, a to při porušení výše uvedených zásad.

Třetí vychází z porušení zásady legitimního očekávání, zásady řádné správy a zásady povinnosti péče. Podle žalobce nebyla navzdory ujištěním poskytnutým správními orgány zohledněna existence dvojité pozůstatkovosti žalobce a předchozího režimu tzv. „druhého typu“. Mimoto, jelikož nový systém povyšování byl poprvé použit v roce 2005 pro úředníky v platové třídě žalobce, posledně uvedený tvrdí, že mohl očekávat, že s ním bude zacházeno stejným způsobem, zejména co se týče pozůstatkovosti, jako s úředníky ostatních platových tříd, na které byla uplatněna přechodná opatření určená k odstranění nevýhod vyplývajících z přechodu ze starého systému povyšování na nový.

Žaloba podaná dne 18. září 2006 – Diomede Basili v. Komise

(Věc F-108/06)

(2006/C 261/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tamara Diomede Basili (Brusel, Belgie) (zástupci: T. Bontinck a J. Feld, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit Zprávu o vývoji služebního postupu oznámenou žalobkyní dne 10. listopadu 2005;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úřednice Komise v platové třídě AD 11, byla v roce 2004 členkou smíšeného výboru pro vypracovávání posudků GŘ ECFIN a komise pro výběrové řízení COM/PA/04. Ve své žalobě napadá Zprávu o vývoji služebního postupu, která se jí týká, jelikož nezohlednila stanovisko „ad hoc skupiny pro hodnocení a návrhy na povýšení zástupců zaměstnanců“ stanovené v čl. 6 odst. 3 písm. c) obecných prováděcích ustanovení čl. 43 služebního řádu. Kromě porušení tohoto ustanovení obecných prováděcích ustanovení uplatňuje žalobkyně porušení článku 43 služebního řádu a článku 1 přílohy II služebního řádu.

III

(Oznámení)

(2006/C 261/76)

Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věst. C 249, 14.10.2006

Dřívější publikace

Úř. věst. C 237, 30.9.2006

Úř. věst. C 224, 16.9.2006

Úř. věst. C 212, 2.9.2006

Úř. věst. C 190, 12.8.2006

Úř. věst. C 178, 29.7.2006

Úř. věst. C 165, 15.7.2006

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
